

ÜGYÉSZSÉGI KÖZLÖNY

A LEGFŐBB ÜGYÉSZSÉG
HIVATALOS LAPJA

BUDAPEST,
2011. március 31.

TARTALOM

Oldal

JOGSZABÁLYOK

2011. évi XVI. törvény a 2006 őszi tömegszlatásokkal összefüggő elítélések orvoslásáról 106

HATÁROZATOK

10/2011. (III. 9.) AB határozat 107

UTASÍTÁSOK

6/2011. (III. 25.) LÜ utasítás a Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás módosításáról 122

KÖRLEVELEK

1/2011. (III. 31.) főv. körlevél az előzetes letartóztatott javító-intézeti befogadására és az előzetes letartóztatás végrehajtására kiadott 2113 ny. sz. ügyészi rendvény módosításáról 125

SZEMÉLYI HÍREK

Kitüntetések 125
Kinevezések 126
Áthelyezések, kinevezések 126
Áthelyezések 127
Kinevezés módosítások 127
Áthelyezés és megbízás 128
Kirendelések 128
Megbízások 128
Kirendelés és megbízás 128
Megbízás megszűnése 129
Szolgálati viszony megszűnések 129
Halálozások 129
Igazolványok érvénytelenítése 129

KÖZLEMÉNYEK

Tájékoztató a lakásépítési alap 2010. évi felhasználásáról 130
Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére 131
Pályázati felhívás ügyészségi titkári állások betöltésére 133
Pályázati felhívás katonai ügyészségi fogalmazói állások betöltésére 135

JOGSZABÁLYOK

2011. évi XVI.

törvény

a 2006 őszi tömegosztatásokkal összefüggő elítélések orvoslásáról*

Az Országgyűlés, a demokratikus jogállamot és a polgárok alkotmányos alapjogait a 2006. év őszén ért sérelmek orvoslása érdekében a következő törvényt alkotja:

1. §

A 2006. szeptember 18. és október 24. között, a Magyar Köztársaság területén, a tömegosztatásokhoz kapcsolódóan elkövetett hivatalos személy elleni erőszak, rongálás, illetve garázdaság miatti elítélések, továbbá a bíróság hatáskörébe tartozó rendzavarás, garázdaság és veszélyes fenyegetés szabálysértése elkövetésének megállapításai semmisnek tekintendők, amennyiben az elítélés vagy a megállapítás alapját kizárólag rendőri jelentés, illetőleg rendőri tanúvallomás képezte.

2. §

Az első fokon eljáró bíróság – az ügyész indítványára, illetve a terhelt vagy a szabálysértési eljárás alá vont személy, a védő, továbbá a terhelt vagy a szabálysértési eljárás alá vont személy hozzátartozója kérelmére – semmisnek

a) nyilváníthatja az 1. §-ban meghatározott területen és időhatáron belül, a tömegosztatással közvetlen összefüggésben, méltányolható körülmények között elkövetett más bűncselekmény, továbbá a bíróság hatáskörébe tartozó szabálysértés miatti elítélést vagy megállapítást,

b) nyilvánítja az elítélést vagy a megállapítást, ha a 3. § (1) bekezdés a) pontja szerinti eljárást elmulasztotta.

3. §

(1) Az első fokon eljáró bíróság

a) hivatalból, legkésőbb 2011. október 23-áig, határozatban nyilvánítja semmisnek az 1. § hatálya alá tartozó elítélést vagy megállapítást,

b) az indítvány, illetve a kérelem beérkezésétől számított 60 napon belül hoz érdemi határozatot a 2. § alapján indítványozott, illetve kérelmezett elítélés vagy megállapítás semmissége tárgyában.

(2) A határozatot az ügyésznek, a terheltnek vagy a szabálysértési eljárás alá vont személynek, a védőnek és a kérelmezőnek – ha az nem a terhelt vagy a szabálysértési eljárás alá vont személy – kell megküldeni.

4. §

Az indítványt, illetve a kérelmet elutasító határozat ellen az ügyész, a terhelt vagy a szabálysértési eljárás alá vont személy, a védő, vagy a kérelmező – ha az nem a terhelt vagy a szabálysértési eljárás alá vont személy – élhet fellebbezéssel. A fellebbezésre, szabálysértés esetében is, a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvénynek az ügydöntő végzés elleni fellebbezés elintézésére vonatkozó szabályait [346. § (1) bekezdés második mondata] kell alkalmazni.

* A törvényt az Országgyűlés a 2011. március 7-i ülésnapján fogadta el.

5. §

Az elítélést, illetve a megállapítást semmisnek nyilvánító határozatot a bünygyi, illetve a szabálysértési nyilvántartó szervnek is meg kell küldeni. A nyilvántartó szerv a határozat alapján gondoskodik a terhelt elítéléssel érintett adatainak a bünygyi, illetve a szabálysértési nyilvántartási rendszerből való törléséről.

6. §

A semmisnek nyilvánított elítélésekhez vagy megállapításokhoz fűződő büntető vagy szabálysértési büntetések, intézkedések, kényszerintézkedések és azok további következményei államigazgatási jogkörben okozott károk (Ptk. 349. §).

7. §

(1) E törvény alkalmazásában elítélésnek tekintendő az is, amennyiben az ügyész a terhelttel szemben a vádemelést elhalasztotta (Be. 222. §). Az ügyész e határozatát az e törvény hatálybalépésétől számított 8 napon belül küldi meg az illetékes bíróságnak.

(2) Nem járhat el az a bíró, illetve bírói tanács, amely az ügyben korábban eljárta.

8. §

Ez a törvény a kihirdetése napján lép hatályba.

Dr. Schmitt Pál s. k.,
köztársasági elnök

Kövér László s. k.,
az Országgyűlés elnöke

HATÁROZATOK

Az Alkotmánybíróság

10/2011. (III. 9.) AB

határozata

A MAGYAR KÖZTÁRSASÁG NEVÉBEN!

Az Alkotmánybíróság alkotmányjogi panasz, valamint jogszabály alkotmányellenességének utólagos vizsgálatára és mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványok tárgyában meghozta a következő

határozatot:

1. Az Alkotmánybíróság megállapítja: az Országgyűlés az Alkotmány 63. § (1) bekezdését sértő, mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenes helyzetet idézett elő azáltal, hogy nem alkotta meg azokat a különös törvényi rendelkezéseket, amelyek alapján az ügyész – az Alkotmánynak megfelelően – törvényességi felügyeletet gyakorolhat az egyesületek felett.

Az Alkotmánybíróság felhívja az Országgyűlést, hogy jogalkotói kötelezettségének 2011. december 31-ig tegyen eleget.

2. Az Alkotmánybíróság egyebekben a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványokat elutasítja.

3. Az Alkotmánybíróság a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 13. § (2) bekezdés c), e) és f) pontjai alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

4. Az Alkotmánybíróság az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 14. § (1) bekezdése és 16. § (2) bekezdés c) pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványokat elutasítja.

5. Az Alkotmánybíróság a Legfelsőbb Bíróság Kf.VI.38.210/2001/19. számú ítéletével kapcsolatban benyújtott alkotmányjogi panaszt visszautasítja.

6. Az Alkotmánybíróság az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény 2. § (3) bekezdésének alkalmazásával kapcsolatos alkotmányos követelmény megállapítására irányuló indítványt visszautasítja.

7. Az Alkotmánybíróság visszautasítja azt az indítványt, amely azt kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy az Országgyűlés meghatározott tartalmú törvényi módosításra kötelezze.

8. Az Alkotmánybíróság a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 3. § (2) bekezdés g) pontja alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítvány alapján indult eljárást megszünteti.

Az Alkotmánybíróság ezt a határozatát a Magyar Közlönyben közzéteszi.

Indokolás

I.

Az Alkotmánybírósághoz több indítvány érkezett az ügyészség társadalmi szervezetek működése feletti törvényességi felügyelete gyakorlásával kapcsolatos mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására, továbbá a Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény (a továbbiakban: Ütv.), valamint az egyesülési jogról szóló 1989. évi II. törvény (a továbbiakban: Egytv.) egyes rendelkezéseinek megsemmisítésére. Egyik indítvány sem általában a törvényességi felügyelet intézményét támadja, hanem a társadalmi szervezetek feletti ügyészi törvényességi felügyelet tényleges tartalmára és az időbeli garanciáira vonatkozó szabályokat kifogásolja.

Az Alkotmánybíróság ezeket a beadványokat az Alkotmánybíróság ideiglenes ügyrendjéről és annak közzétételéről szóló, többször módosított és egységes szerkezetbe foglalt 2/2009. (I. 12.) Tü. határozat (ABK 2009. január, 3., a továbbiakban: Ügyrend) 28. § (2) bekezdésének megfelelően egyesítette és egy eljárásban bírálta el.

1.1. Az első indítvány azt kifogásolja, hogy az Egytv. a törvényességi felügyelet tekintetében csupán a feladatot gyakorló szervet, az ügyészséget jelöli ki, de sem az ügyészség jogkörének terjedelmét, sem azokat a garanciális szabályokat nem határozza meg, amelyeket az Alkotmányban biztosított egyesülési jog érvényesülése megkíván.

Az Egytv. 14. § (1) bekezdése csupán egy utaló szabályt tartalmaz: az ügyészség a „rá irányadó szabályok” szerint gyakorol törvényességi felügyeletet. Az ügyészségre az Alkotmányon túl elsődlegesen irányadó szabály az Ütv., amelynek az ügyészi törvényességi felügyeletről szóló V. fejezetében foglalt szabályozást a törvényalkotó a törvény megalkotásakor nyilvánvalóan egészen más körre vonatkozóan alakította ki, így azok a társadalmi szervezetek esetében – éppen az egyesülési jog speciális minőségére tekintettel – nem alkalmazhatók aggálytalanul. Az Egytv. megalkotása óta eltelt idő alatt sem került sor a társadalmi szervezetek törvényességi felügyeletének speciális, az Alkotmányban rögzített egyesülési jogra tekintettel levő garanciális szabályozására, az ügyészség ezért „önkéntesen” a más szervekkel szemben alkalmazható eszközöket veszi igénybe.

Az indítványozó szerint az Egytv. 14. § (1) bekezdése és az Egytv. 16. § (2) bekezdésének c) pontja együttes értelmezése alapján sem állapítható meg, hogy mikor ítélné úgy az ügyész, illetve a bíróság, hogy „a társadalmi szervezet működésének törvényessége másképpen nem biztosítható”. Kétséges, hogy az ügyész milyen időtartamon belül kezdeményezheti, illetve a bíróság milyen időtartamra rendelheti el a társadalmi szervezet tevékenységének felfüggesztését, és felügyelőbiztos kirendelését.

Mindezek alapján az indítványozó szerint az Országgyűlés az Alkotmány 2. § (1) bekezdésébe és 63. § (1) bekezdését sértő helyzetet idézett elő azáltal, hogy nem szabályozta azon jogszabályi feltételeket, melyek betartásával az ügyészség a társadalmi szervezetek működése felett törvényességi felügyeletet gyakorol.

1.2. Az indítvány a mulasztás megállapítása mellett az Ütv. 13–16. §-ai megsemmisítését is kezdeményezte. Az indítványozó elsőként előadott alkotmányossági érvelése szerint az Egytv. 14. § (1) bekezdése, az Ütv. 3. § (2) bekezdésének f) pontja, valamint az Ütv. V. fejezetének címe azt a látszatot kelti, mintha az Ütv. 13–16. §-ai vagy annak bizonyos szabályai a társadalmi szervezetekre is alkalmazhatók volnának. Az indítványozó szerint az Egytv. 14. § (1) bekezdése és

az Ütv. 3. § (2) bekezdésének f) pontja önmagában nem alkotmányosértő, de egymással és az Ütv. V. fejezetével való összefüggésben azzá válik. Az alkotmányellenességet azonban orvosolhatja az Ütv. 13–16. §-ainak megsemmisítése.

Az indítvány egy alternatív indokolást is tartalmaz arra az esetre, ha az Alkotmánybíróság az iménti érvelést nem fogadná el. Az indítványozó abból indul ki, hogy az Alkotmánybíróság szerint az Ütv. 13–16. §-aiban felsorolt eszközök a társadalmi szervezetek törvényességi felügyelete során is alkalmazhatók, hiszen az Ütv.-t módosító 1997. évi LXX. törvény kifejezetten nem zárta ki ennek lehetőségét.

Ha az Alkotmánybíróság ezt fogadja el, akkor az Ütv. 13–16. §-ai azért ellentétesek a jogállamiság elvéből következő jogbiztonsággal, mert az alkotmányos egyesülési jog jogosultjai nem tudhatják, hogy a tevékenységük feletti állami ellenőrzés meddig terjedhet, illetve annak milyen eszközei vannak. Emellett, az egyesülési szabadság alkotmányellenes korlátozását eredményezheti az eljárás során az, hogy az ügyészség alkotmányellenes analógiát alkalmaz.

Az indítvány továbbá kifogásolja, hogy az Alkotmány 63. § (3) bekezdése az egyesülési jog szabályozása tekintetében kétharmados többséggel elfogadott törvényt kíván meg, az Ütv. azonban egyszerű többséggel elfogadott és módosított törvény.

Végül az indítványozó az Egytv. 14. § (1) bekezdése és 16. § (2) bekezdés c) pontjának megsemmisítését kéri, mert azok alapján a társadalmi szervezet tevékenysége felfüggesztésének, ellenőrzésére felügyelőbiztos kirendelésének kezdeményezése és az arról való döntés az ügyész, illetve a bíróság tetszőleges belátásán múlik. A beadvány szerint a jelenlegi feltételeket, korlátokat és garanciákat nem tartalmazó általános felhatalmazás az Alkotmány 63. § (1) bekezdésébe ütközik, továbbá egyértelműség hiányában ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében lefektetett jogállamiság elvével, mivel annak egyik lényeges elemét, a jogbiztonságot sérti.

2.1. Egy másik indítványozó alkotmányjogi panaszt nyújtott be az Alkotmánybírósághoz. Ebben azt kifogásolta, hogy az Egytv. 14. §-a nem állapít meg határidőt az ügyészi keresetindításra abban az esetben, ha az ügyész a párt működését törvénytörőnek tartja.

Az indítványra az adott okot, hogy a Keresztény Demokrata Néppárt (a továbbiakban: KDNP) Országos Választmánya 1998. szeptember 26-i ülésének határozatait – köztük a párt által elfogadott új alapszabályt – a Legfőbb Ügyészség 2001. július 5-én bíróság előtt támadta meg. Az elsőfokon eljáró Fővárosi Bíróság 2001. szeptember 27-én kelt 5.P.20.614/2001/44. számú ítélete megállapította, hogy a KDNP Országos Választmányának 1998. szeptember 26-i ülésének szabályszerűsége szempontjából nincs jelentősége annak a körülménynek, hogy a választmányi ülésre tíz tagot nem hívtak meg. A jegyzőkönyvben rögzített taglétszámról figyelemmel ugyanis nincs súlya a tíz tag szabályszerű meghívása elmulasztásának. Ugyanakkor a Fővárosi Bíróság megállapította, hogy a megismételt választmányi ülésen az eredeti napirendhez képest újabb napirendi pontok megtárgyalására jogszerűen nem volt lehetőség, ezért a bíróság az eredeti napirendet meghaladóan az Országos Választmány által hozott 203–214/1998. számú határozatokat megsemmisítette. A Legfelsőbb Bíróság mint másodfokú bíróság a Kf.VI.38.210/2001/19. számú ítéletében azonban úgy ítélte meg, hogy az 1998. szeptember 12-ére kitűzött, de a határozatképtelenség miatt szeptember 26-án megtartott választmányi ülés összehívása nem volt szabályszerű. Ezért a bíróság a választmányi ülésen hozott valamennyi határozatot megsemmisítette.

Ezt követően az indítványozó alkotmányjogi panasszal élt az Alkotmánybíróságnál. Ebben annak megállapítását kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy alkotmányellenes helyzet állt elő, mert az Országgyűlés az Egytv.-ben nem szabályozta az ügyészi keresetindítás határidejét. Ez egyrészt jogbizonytalanságot eredményez a pártok életében, mert az ügyész mindenféle időbeli korlátozás nélkül megtámadhatja a párt (és bármely társadalmi szervezet) korábbi határozatát. E bizonytalanság továbbá az egyesülési jog sérelmével jár, és akadályozza a pártokat az Alkotmány 3. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott szerepük betöltésében, illetve jogaik gyakorlásában. Másrészt e szabályozási hiány szembemegy a jogi eljárások ésszerű időn belül történő befejezésének elvével.

2.2. Az indítványozó beadványát később kiegészítette, és az alkotmányjogi panasz mellett mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványt is benyújtott az Alkotmánybírósághoz. Ebben kifejtette: nemcsak a pártok, hanem a társadalmi szervezetek életében is jogbizonytalanságot eredményez az ügyész időbeli korlátozás nélküli joga, amely alapján megtámadhatja a párt vagy társadalmi szervezet határozatát.

3. A harmadik indítvány elsődlegesen az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontjának megsemmisítését kérte az Alkotmánybíróságtól.

Az indítványozó szerint az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontja ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, mert a „jogalkalmazás során fel nem ismerhető normatartalmat hordoz, és ezzel hatásában nem kiszámítható, a címzettek számára nem előre látható normatartalommal bír, az adott rendelkezés a normavilágosság sérelme alapján alkotmányellenesnek minősül” [47/2008. (IV. 17.) AB határozat].

Az indítványozó példaként utal az Egytv. 16. § (2) bekezdés d) pontjára, amely pontosan megszabja, hogy az Egytv. 2. § (2) bekezdés sérelme váltja ki a jogkövetkezményt. Ezzel ellentétben a c) pont nem jelöli meg, hogy mely rendelkezés megsértése válthatja ki az abban foglalt intézkedéseket. Emiatt nem világos, hogy a „tevékenység felfüggesztése” miféle aktus, pontosan mit „ellenőriz” a felügyelőbiztos, ki jelölhető ki felügyelőbiztossá, és mik a felügyelőbiztos jogai és kötelességei. Az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontjának értelmezhetetlensége miatt sérül az Alkotmány 63. §-ban biztosított egyesüléshez való jog.

Az indítványozó a jogszabályi rendelkezések megsemmisítése mellett alkotmányos követelmény megállapítását kezdeményezte. Azt kérte, az Alkotmánybíróság állapítsa meg, hogy az Egytv. 2. § (3) bekezdésének első fordulatában foglalt „amelyet törvény nem tilt” kitétel értelmezése akkor felel meg az Alkotmánynak, ha az egyesülési jog korlátját csak az Egytv. 2. § (2) és (3) bekezdésében taxatív felsorolt tilalmak jelentik.

Kérte továbbá, hogy az Alkotmánybíróság kötelezze a törvényhozót, hogy az „egyesülési jog alapján fegyveres szervezet nem hozható létre” szövegrész az Egytv. 2. § (2) bekezdésébe kerüljön át. Végül kezdeményezte az indítványozó, hogy az Alkotmánybíróság kötelezze a törvényhozót az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontja módosítására. Az indítványozó szerint az Egytv. e pontjának a következőképpen kellene rendelkeznie: Ha a társadalmi szervezet 2. § (3) bekezdés szerinti működés törvényessége másképpen nem biztosítható, akkor a bíróság a törvényi tilalomba ütköző tevékenységet felfüggesztheti és ennek ellenőrzésére felügyelőbiztost rendelhet ki.

II.

1. Az Alkotmány indítvánnyal érintett rendelkezései:

„2. § (1) A Magyar Köztársaság független, demokratikus jogállam.”

„3. § (1) A Magyar Köztársaságban a pártok az Alkotmány és az alkotmányos jogszabályok tiszteletben tartása mellett szabadon alakulhatnak és szabadon tevékenykedhetnek.

(2) A pártok közreműködnek a népakarat kialakításában és kinyilvánításában.”

„8. § (2) A Magyar Köztársaságban az alapvető jogokra és kötelességekre vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, alapvető jog lényeges tartalmát azonban nem korlátozhatja.”

„51. § (1) A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze és az ügyészség gondoskodik a természetes személyek, a jogi személyek és a jogi személyiséggel nem rendelkező szervezetek jogainak a védelméről, valamint az alkotmányos rendet, az ország biztonságát és függetlenségét sértő vagy veszélyeztető minden cselekmény következetes üldözéséről.”

„(3) Az ügyészség közreműködik annak biztosításában, hogy mindenki megtartsa a törvényeket. Törvénysértés esetén – törvényben meghatározott esetekben és módon – fellép a törvényesség védelmében.”

„63. § (1) A Magyar Köztársaságban az egyesülési jog alapján mindenkinek joga van a törvény által nem tiltott célra szervezeteket létrehozni, illetőleg azokhoz csatlakozni. [...]

(3) Az egyesülési jogról szóló, valamint a pártok gazdálkodásáról és működéséről szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges.”

2. Az indítványok által kifogásolt jogszabályi rendelkezéseknek a határozat elbírálásakor hatályos szövege:

Egytv.

„2. § (2) Az egyesülési jog gyakorlása nem sértheti az Alkotmány 2. §-ának (3) bekezdését, nem valósíthat meg bűncselekményt és bűncselekmény elkövetésére való felhívást, valamint nem járhat mások jogainak és szabadságának sérelmével.

(3) Társadalmi szervezet minden olyan tevékenység végzése céljából alapítható, amely összhangban áll az Alkotmánnyal és amelyet törvény nem tilt. Társadalmi szervezet elsődlegesen gazdasági-vállalkozási tevékenység végzése céljából nem alapítható. Az egyesülési jog alapján fegyveres szervezet nem hozható létre.”

„14. § (1) A párt kivételével a társadalmi szervezet működése felett az ügyészség a reá irányadó szabályok szerint törvényességi felügyeletet gyakorol. Ha a működés törvényessége másképpen nem biztosítható, az ügyész a bírósághoz fordulhat.

(2) A párt törvénysértése esetén az ügyész keresetet indít a párt ellen.”

16. § „(2) A bíróság az ügyész keresete alapján

a) megsemmisítheti a társadalmi szervezet törvénysértő határozatát, és szükség szerint új határozat hozatalát rendelheti el;

b) a működés törvényességének helyreállítása céljából összehívhatja a társadalmi szervezet legfelsőbb szervét;

c) ha a társadalmi szervezet működésének törvényessége másképpen nem biztosítható, tevékenységét felfüggesztheti, ellenőrzésére felügyelőbiztost rendelhet ki;

d) feloszlatja a társadalmi szervezetet, ha annak működése a 2. § (2) bekezdésébe ütközik;

e) megállapítja a társadalmi szervezet megszűnését, ha legalább egy éve nem működik vagy tagjainak száma tartósan az e törvény által megkívánt létszám alatt van.”

Ütv.

„3. § (1) Az ügyészség közreműködik az alkotmányosság védelmében és a jogszabályok érvényre juttatásában. E hatáskörében [...]

(2) Az (1) bekezdésben megjelölt feladatok érdekében az ügyészség [...]

g) elősegíti, hogy a jogszabályok rendelkezéseit megtartsák, e körben ellátja a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvényben (a továbbiakban: Rtv.) meghatározott belső bűnmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerv megbízhatósági vizsgálatra vonatkozó tevékenységének felügyeletét (ügyészi törvényességi felügyelet);”

„13. § (1) Az ügyészi törvényességi felügyelet a Kormánytól alacsonyabb szintű közigazgatási szervek által kibocsátott jogszabályokra, illetőleg a közjogi szervezetszabályozó eszközökre, valamint e szervek egyéb, általános érvényű rendelkezéseire és e szervek jogalkalmazás körébe tartozó egyedi döntéseire terjed ki. Kiterjed ezen túlmenően a bíróságon kívüli, jogvitát intéző vagy hatósági jogkört gyakorló szervek és személyek ez irányú eljárásaira és egyedi döntéseire, valamint a gazdálkodó és egyéb szervezeteknek, jogi személyiséggel nem rendelkező szervezeteknek a munkaviszonnyal és a szövetségi tagsági viszonnal összefüggő egyedi döntéseire, továbbá a jogszabályok felhatalmazása alapján kiadott általános érvényű intézkedéseire. Törvény az ügyészi törvényességi felügyelet hatályát más – e bekezdésben nem említett – szervekre is kiterjesztheti.

(2) Az ügyész a törvényesség biztosítása érdekében az ügyészi törvényességi felügyelet során

a) óvást emelhet az Alkotmánnyal vagy magasabb szintű jogszabállyal ellentétes jogszabály, illetőleg közjogi szervezetszabályozó eszköz ellen;

b) elbírálja azokat a törvényességi kérelmeket, közérdekű bejelentéseket és törvénytértésre utaló jelzéseket, amelyeket az államigazgatás és más, bíróságon kívüli jogalkalmazó szervek határozatai, illetőleg törvénytértő mulasztásai ellen az ügyészséghez benyújtanak;

c) a hatáskörébe tartozó területi és helyi szerveknél általános érvényű rendelkezés (szabályzat, alapszabály stb.) kiadását, módosítását vagy egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését kezdeményezheti;

d) ellenőrizheti a körözési nyilvántartásra vonatkozó jogszabályok megtartását;

e) megtekintheti az ügyészi törvényességi felügyelet körébe tartozó szervek általános érvényű rendelkezéseit és egyedi döntéseit, a törvényesség érdekében szükség esetén vizsgálatot tarthat, illetőleg az ellenőrzési vagy felügyeleti joggal felruházott szervet vizsgálat tartására kérheti fel; ezzel összefüggésben a szervek területére, helyiségeibe beléphet;

f) a szervek vezetőitől iratok és adatok rendelkezésre bocsátását, illetőleg megküldését, továbbá felvilágosítás adását kérheti.

(3) Az illetékes szerv vezetője a (2) bekezdés e) és f) pontjában megjelölt ügyészi felkérésnek köteles eleget tenni.”

III.

Az indítványok részben megalapozottak.

Az Alkotmánybíróság elsőként formai szempontból vizsgálta az ügyész törvényességi felügyeletre vonatkozó Ütv.-beli szabályok alkotmányosságát.

Az indítványozó álláspontja szerint az Alkotmány 63. § (3) bekezdésében megfogalmazott követelménynek megfelelően az Országgyűlésnek az Ütv. 13–16. §-ait kétharmados szótöbbséggel kellett volna megszavazni, illetve módosítania. Tekintettel arra, hogy az Országgyűlés e szabályokat egyszerű többséget igénylő törvényi rendelkezésként fogadta el, az indítványozó a rendelkezések megsemmisítését kezdeményezte.

A törvényességi felügyeleti szabályok beiktatásakor az ügyészek hatáskörére vonatkozó szabályok elfogadása az Alkotmány alapján önmagában nem igényelt minősített többséget. [A 2010. évi CXIII. törvény 9. § (2) bekezdése az Alkotmány 53. § (4) bekezdését 2010. december 24-ei hatállyal úgy módosította, hogy az ügyészségről, valamint az ügyészek szolgálati viszonyáról szóló törvény elfogadásához a jelenlévő országgyűlési képviselők kétharmadának szavazata szükséges. Ez a kétharmados előírás azonban visszamenőleg nem, csak az alkotmánymódosítás hatálybalépését követően elfogadott ügyészségről szóló törvényi rendelkezésekre irányadó.] Az Alkotmány 63. § (3) bekezdése viszont arra kötelezi az Országgyűlést, hogy az egyesülési jogról szóló törvényt kétharmados szavazataránnyal fogadja el. Ez a törvény jelenleg az Egytv. Az alkotmánybírósági gyakorlat alapján azonban az Alkotmány 63. § (3) bekezdéséből nem következik, hogy az egyesülési jogról szóló törvény kétharmadossága az egyesülési jogra vonatkozó összes törvényi szintet megkövetelő szabályra kiterjed [elsőször lásd 4/1993. (II. 12.) AB határozat, ABH 1993, 48, 61.]. A kétharmados törvény koncepciójának csak a lényegi elemeire vonatkozik a kétharmados előírás. [31/2001. (VII. 11.) AB határozat, ABH 2001, 258, 260–264.; 95/B/2001. AB határozat, ABH 2003, 1327, 1337.] Azok a szabályozási kérdések, amelyek nem

tartoznak az Egytv. lényeges koncepciójába, egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvényben rendezhetők. Az Alkotmánybíróság ezért a sportegyesületeket vizsgáló 95/B/2001. AB határozatban nem tartotta alkotmányosértőnek, hogy a sportról szóló 2000. évi CXLV. törvényt egyszerű szótöbbséggel fogadta el az Országgyűlés (ABH 2003, 1327.).

Az Alkotmánybíróságnak jelen ügyben azt kellett megvizsgálnia, hogy az Ütv.-nek az ügyészi törvényességi felügyeletre vonatkozó szabályai az egyesülési jog törvényi garanciáit tartalmazó Egytv. szabályozási koncepciójának lényeges elemeit érintik-e. Az Egytv. egyik lényegi rendelkezése a 14. § (1) bekezdése, amely megteremti a társadalmi szervezetek feletti ügyészi törvényességi felügyelet jogalapját. Ezt a rendelkezést az Országgyűlés a képviselők több, mint kétharmadának szavazatával fogadta el. A rendelkezés szerint a törvényességi felügyeletet az ügyészség a „réa irányadó szabályok” szerint látja el. Jelenleg ez az egyszerű szótöbbséggel elfogadott Ütv. V. fejezetét jelenti. Ez a fejezet azonban elsődlegesen nem az egyesületek feletti törvényességi felügyeleti hatáskört szabályozza, hanem a Kormánytól alacsonyabb szintű közigazgatási szervek törvényes működését biztosító ügyészi eszközöket sorolja fel. S önmagában ezek a rendelkezések – elfogadásuk idején – az Alkotmány alapján nem igényeltek minősített többséget.

Az Ütv. V. fejezetének egyes szabályai azonban az ügyészeknek az egyesületek feletti törvényességi felügyeletére is irányadóak. Ezek kapcsán felvethető az a kérdés, hogy e rendelkezések az Alkotmány 63. § (3) bekezdése alapján kétharmados többséget igényelnek-e.

Az Alkotmánybíróság több esetben hangsúlyozta, hogy az egyesülési jogról szóló törvénynek az Alkotmány 63. § (3) bekezdésében megkövetelt kétharmadosága nem jelenti azt, hogy az egyesülési jogra vonatkozó összes, törvényi szintet megkövetelő szabály minősített többséget kíván. Az egyesülési jogot érintő szabályozásból az egyszerű szótöbbséggel elfogadott törvények nincsenek kizárva. [95/B/2001. AB határozat, ABH 2003, 1327, 1334.]

A társadalmi szervezetek feletti ügyészi kontroll eszközei kétségtelenül érintik az egyesülési jogot. A korlátozás jogalapját azonban a minősített többséggel megszavazott Egytv. 14. § (1) bekezdése adja. Az Ütv. V. fejezetének vonatkozó rendelkezései az Egytv. 14. § (1) bekezdését részletezik, ezért az Alkotmány 63. § (3) bekezdése alapján nem igényelnek kétharmados szavazattöbbséget. Az Országgyűlés tehát nem sértette meg az Alkotmány 63. § (3) bekezdését, amikor az Ütv. V. fejezetét a jelenlévő képviselők többségének szavazatához kötött törvényként fogadta el. Az Alkotmánybíróság ezért elutasította azt az indítványt, amely az Ütv. 13–16. §-ai megsemmisítését amiatt kérte, mert azokat az Országgyűlés egyszerű többséggel igénylő törvényként fogadta el.

IV.

1. Az Alkotmány 63. § (1) bekezdése mindenki számára biztosítja, hogy a törvény által nem tiltott célra szervezetet hozzon létre, illetve ahhoz csatlakozzon. Ez a jog elsősorban az egyesülés célja megválasztásának a szabadságát jelenti és e célra rendelt szervezet alapításának szabadságát, továbbá az ehhez való csatlakozás és a kilépés önkéntességét. A szabadon létesített egyesület és ennek önkéntessége garantálja a meggyőződés, szólás, lelkiismeret és véleménynyilvánítási szabadságot is. Ezt állapította meg az első AB határozat, amely az egyesülési szabadságnak az alapjogok közötti helyét jelölte ki, és amely megnyitotta az ún. kamarai határozatok sorát. [22/1994. (IV. 16.) AB határozat, ABH 1994, 127, 128–129.; megerősítve az ún. kamarai határozatokban: 41/1995. (VI. 30.) AB határozat, ABH 1995, 210.; 38/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 249.; 39/1997. (VII. 1.) AB határozat, ABH 1997, 263.; 21/1998. (V. 27.) AB határozat, ABH 1998, 165.; 41/2002. (X. 11.) AB határozat, ABH 2002, 295.; 939/B/1997. AB határozat, ABH 2008, 1587.] Az egyesülési szabadság egy másik aspektusát, az egyesülethez való csatlakozás és az egyesületi tagfelvétel szabadságát, illetve annak korlátozhatóságát érintette a 21/1996. (V. 17.) AB határozat. Több határozat foglalkozott az egyesületek nyilvántartásba vételének alkotmányosságával [1487/D/1995. AB határozat, ABH 1999, 543.; 6/2001. (III. 14.) AB határozat, ABH 2001, 93.].

Az egyesületek önkormányzatiságát és autonóm működését azonban eddig kevés határozat érintette. Kulcsfontosságú a 27/1993. (IV. 29.) AB határozat, amely alkotmányosértőnek minősítette, hogy MT rendelet a művelődési és közoktatási miniszter számára a művészeti alkotóközösségek tevékenységére kiterjedő általános felügyeleti jogot biztosított. Azt ugyanis az egyesülési jogot olyan súlyosan sértő beavatkozásnak tekintette, amelyre alkotmányosan csak törvényben részletesen meghatározott feltételek mellett a független bíróságnak lehet hatásköre. A döntés fontos értéknek tekinti, hogy „a bíróság nem csupán védelmet nyújt e közösségi szabadságjog gyakorlásához, hanem egyéb tárgyú szakszerű és elfogulatlan döntéseivel is közreműködik az egyesülési jog alkotmányos és törvényes érvényesítésében”. (ABH 1993, 444, 448–450.) A közigazgatási szerv egyesületek feletti általános felügyeleti joga e döntés szerint nem egyeztethető össze az Alkotmány 63. § (1) bekezdésével.

2. Az egyesületek (más néven társadalmi szervezetek) az Alkotmány 63. § (1) bekezdésében biztosított egyesülési jog alapján alakulnak meg. Önkéntes alapon létrejött, önkormányzattal rendelkező és autonóm módon működő szervezetek (Ptk. 61. §). Ez azt jelenti, hogy az egyesületek az egyesüléshez való szabadságjog alapján, az alapító tagok és a résztve-

vők saját akarat-elhatározásának megfelelően szerveződnek. Az önkormányzás a közösség belső ügyeinek vitelére vonatkozik. Az egyesület ugyanis saját ügyeiben önállóan dönt, és biztosítja, hogy a tagok a döntések előkészítésében és azok meghozatalában közreműködhessenek. Az önkormányzatiság magában foglalja az önszabályozás jogát is. Az arra vonatkozó jogot, hogy az egyesület maga alkossa meg a saját szervezetére, működésére és tevékenységére vonatkozó szabályokat, s gondoskodjon azok végrehajtásáról.

Az önkormányzás viszont autonómiát feltételez. Az alkotmányos demokráciákban az egyesületek a civil társadalom autonóm szerveződései. Az Alkotmány 63. § (1) bekezdése e szerveződések alakításának és működésének szabadságát erős alapjogi védelemben részesíti. Az Alkotmánybíróság esetjoga pedig elismeri az egyesületek cselekvési autonómiáját, amely alapján az egyesületek az általuk meghatározott közérdekű rendeltetésüknek megfelelően állapítják meg alapszabályukat és hoznak egyedi döntéseket. Az egyesületi autonómia tehát a szervezet céljához, rendeltetéséhez kötött. [24/1996. (VI. 25.) AB határozat, ABH 1996, 107, 111–112.] Ezt a szervezeti autonómiát más jogalanyoktól, de elsősorban az államtól való függetlenség garantálja. Az államnak ezért az egyesülés joga alapján létrehozott szervezetek önállóságát tiszteletben kell tartania. Az Alkotmány 8. § (1) bekezdésének megfelelően ugyanis az állam elsőrendű kötelessége, hogy tiszteletben tartsa az alapvető szabadságjogok érvényesülését. Emellett az állam köteles védeni e szabadságokat, vagyis olyan jogi környezetet teremteni, amelyben mindenki számára biztosított, hogy alapvető jogaival élhet. Az Alkotmány 8. § (2) bekezdéséből következően az egyesüléshez való jogra vonatkozó szabályokat törvény állapítja meg, de lényeges tartalmát törvény sem korlátozhatja. Az alkotmánybírósági gyakorlat szerint az Alkotmány 8. § (2) bekezdése alapján „[a]z állam akkor nyúlhat az alapjog korlátozásának eszközéhez, ha másik alapvető jog és szabadság védelme vagy érvényesülése, illetve egyéb alkotmányos érték védelme más módon nem érhető el. Az alapjog korlátozásának alkotmányosságához tehát önmagában nem elegendő, hogy az másik alapjog vagy szabadság védelme vagy egyéb alkotmányos cél érdekében történik, hanem szükséges, hogy megfeleljen az arányosság követelményeinek: az elérni kívánt cél fontossága és az ennek érdekében okozott alapjogsérelem súlya megfelelő arányban legyen egymással. A törvényhozó a korlátozás során köteles az adott cél elérésére alkalmas legenyhébb eszközt alkalmazni.” [30/1992. (V. 26.) AB határozat, ABH 1992, 167, 171.]

Az egyesületek tevékenysége feletti, a szervezeti autonómiát korlátozó állami kontroll tehát kizárólag akkor tekinthető alkotmányosnak, ha az elkerülhetetlenül szükséges valamely kiemelkedően fontos alkotmányos cél elérése érdekében, és a kontroll mértéke e cél elérésével arányos mértékű.

3.1. Az indítvány szerint az Országgyűlés az Alkotmány 2. § (1) bekezdését és a 63. § (1) bekezdését sértő helyzetet idézett elő azáltal, hogy nem szabályozta azon jogszabályi feltételeket, melyek betartásával az ügyészség a társadalmi szervezetek működése felett törvényességi felügyeletet gyakorol.

Az Alkotmánybíróságnak a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló hatáskörét az Alkotmánybíróságról szóló 1989. évi XXXII. törvény (a továbbiakban: Abtv.) 49. §-a szabályozza. Az Abtv. ezen rendelkezését, valamint az Alkotmánybíróság gyakorlatát is figyelembe véve a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapításának két együttes feltétele van:

- a jogalkotó jogszabályi felhatalmazáson alapuló, vagy feltétlen jogszabályi rendezést igénylő kérdésben jogalkotói kötelezettségének nem tesz eleget,
- és a jogalkotói kötelezettség elmulasztásának eredményeként alkotmányellenes helyzet keletkezik.

Az Alkotmánybíróság a 35/2004. (X. 6.) AB határozatában az alábbiakban összegezte az Abtv. 49. § (1) bekezdésében szereplő „jogalkotói mulasztás” és „alkotmányellenes helyzet” egymáshoz való viszonyára vonatkozó álláspontját: „a jogalkotói mulasztásnak és az alkotmányellenes helyzetnek együttesen kell fennállnia [22/1990. (X. 16.) AB határozat, ABH 1990, 83, 86.; 37/1992. (VI. 10.) AB határozat, ABH 1992, 227, 232.]. A jogalkotói feladat elmulasztása önmagában nem feltétlenül jelent alkotmányellenességet [14/1996. (IV. 24.) AB határozat, ABH 1996, 56, 58–59.; 479/E/1997. AB határozat, ABH 1998, 967, 968–969.; 1080/D/1997. AB határozat, ABH 1998, 1045, 1046.; 10/2001. (IV. 12.) AB határozat, 2001, 123, 131.], a mulasztásból eredő alkotmányellenes helyzetet minden esetben csak konkrét vizsgálat eredményeként lehet megállapítani.” (ABH 2004, 504, 508.)

Az Alkotmány 51. § (1) bekezdése szerint az ügyészség köteles gondoskodni a természetes és jogi személyek jogainak (jelen esetben az egyesülési jog) védelméről. Az 51. § (3) bekezdése alapján az ügyészség közreműködik annak biztosításában, hogy mindenki megtartsa a törvényeket. Törvénysértés esetén – törvényben meghatározott esetekben és módon – fellép a törvényesség védelmében. Az Alkotmány tehát a törvényhozónak ad felhatalmazást az ügyészi törvényességi felügyelet anyagi és eljárási kérdéseinek szabályozására. Ez a szabályozási felhatalmazás azonban nem jelenti azt, hogy az ügyészi törvényességi felügyelet koncepciója függetlenedhet az alkotmányos rend egészétől, jelen ügyben különösen az Alkotmány 8. § (2) bekezdésétől és az Alkotmány 63. § (1) bekezdésétől. A törvényi szabályozás ugyanis nem sértheti szükségtelenül és aránytalan mértékben az egyesülési szabadságot.

A törvényességi felügyelettel az állam biztosítja, hogy az érintett jogalanyok jogaik gyakorlása és kötelezettségeik teljesítése során a jogszabályokban foglaltaknak megfelelően járjanak el, működésük megfelelően a hatályos jogszabályok előírásainak. [30/1994. (V. 20.) AB határozat, ABH 1994, 161, 163.]

Az 1/1994. (I. 7.) AB határozat szerint az ügyészi részvétel fontos területe egyes, a bíróság hatáskörébe tartozó egyoldalú eljárásokban való közreműködés, amelyekben az ügyészség az a kívülálló szerv, amely a törvénysértések megelőzésében, illetve orvoslásában szerepet játszhat. A törvényességi felügyelet alkotmányosságát az Alkotmánybíróság 1994-ben nem vizsgálta. Állást foglalt viszont abban, hogy „az ügyész bizonyos polgári peres és nemperes eljárásokban való közreműködését, perindítási és egyéb kezdeményezési jogát, perelhetőségét stb. az Alkotmány 51. § (3) bekezdése elvileg megalapozza, és alkotmányossá teszi. Kizárólag esetenként, az egyes törvényi felhatalmazások alkotmányossági vizsgálatával dönthető el azok alkotmányellenessége, illetőleg alkotmányos összhangja” (ABH 1994, 29, 33.). E döntésében az Alkotmánybíróság megállapította, hogy az ügyész polgári ügyekben való részvételének törvényi biztosítása nem eleve alkotmányellenes, az alkotmányossági összefüggések csak az egyes, konkrét felhatalmazást adó törvényi rendelkezések alkotmányossági vizsgálatára során bírálhatók el.

3.2. Jelenleg az egyesületek feletti törvényességi felügyeletnek két egymásra utaló jogszabályi rendelkezés az alapja. Egyfelől irányadó rendelkezés az Egytv. 14. § (1) bekezdésének első mondata, amely szerint „[a] párt kivételével a társadalmi szervezet működése felett az ügyészség a reá irányadó szabályok szerint törvényességi felügyeletet gyakorol”. A „reá irányadó szabályok szerint” fordulatot az Ütv. releváns rendelkezései töltik meg tartalommal. Mindenekelőtt az Ütv. 13. § (1) bekezdés utolsó mondata, amely alapján törvény az ügyészi törvényességi felügyelet hatályát más, e bekezdésben nem említett szervekre is kiterjesztheti. Az Ütv. 13. § (2) bekezdése a törvényességi észrevétel különböző eszközeit sorolja fel.

Az Ütv.-beli törvényességi felügyeleti szabályok egyértelműen a közigazgatás feletti törvényességi felügyeletre szabottak. Az itt felsorolt eszközök ugyanis – főszabály szerint – a Kormánynál alacsonyabb szintű közigazgatási szervek által kibocsátott jogszabályok, közjogi szervezetszabályozó eszközök, egyéb általános érvényű rendelkezések, továbbá egyedi döntések esetében alkalmazhatók. Az államigazgatási szervek normatív és egyedi aktusaitól azonban jelentős mértékben eltérnek a közhatalmat nem gyakorló, államigazgatási, hatósági feladatot el nem látó, az egyesülési szabadság alapján létrejött privát egyesületek általános érvényű és egyedi döntései.

Az egyesületek ugyanis az Alkotmány 63. § (1) bekezdése alapján létrejött, a civil társadalomhoz tartozó autonóm szervezetek. Ez az autonómia megköveteli, hogy az állam, ha valamely intézményének hatáskört biztosít az egyesületek felügyeletére, akkor azt törvényben pontosan körülhatárolt módon, az alapjog-korlátozás alkotmányos mércéjének megfelelően tegye.

A jelenleg irányadó Egytv. és Ütv. szabályok azonban nem rendelkeznek arról, hogy az ügyészség ellenőrzési jogköre mire terjed ki: az egyesület teljes működésére vagy csak az általános érvényű, illetve egyedi döntéseire. Nem rendezi törvény, hogy az ügyészség eljárhat-e hivatalból vagy csupán kezdeményezésre, és nem szabályozza azt sem, hogy az ügyész az ellenőrzés során mit tehet, s ha törvénysértést észlel, miképpen cselekedhet.

Tekintettel arra, hogy az ügyészi kontroll lehetősége korlátozza az egyesüléshez való alapjogot, ezért a törvényhozónak pontosan meg kell határoznia, hogy mire terjed ki az ügyészség hatásköre, s hogy e hatáskör mit foglal magában.

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg, mert az Országgyűlés nem alkotta meg azokat a különös törvényi rendelkezéseket, amelyek alapján az ügyész – az Alkotmány 63. § (1) bekezdésének megfelelően – törvényességi felügyeletet gyakorolhat az egyesületek felett. Ez a hiányosság az egyesülés szabadságához fűződő jog érvényesülését közvetlenül érinti.

V.

1. Az Alkotmánybíróság ezt követően azt az indítványt vizsgálta, amely szerint az Egytv. 14. § (1) bekezdése, továbbá az Ütv. 3. § (2) bekezdés g) pontja, 13–16. §-ai az Alkotmány 63. § (1) bekezdésébe ütköző módon rendelkeznek a társadalmi szervezetek feletti törvényességi felügyeletről.

Az Alkotmánybíróság a társadalmi szervezetekre vonatkozó ügyészi törvényességi felügyeleti jogkör terjedelmével eddig nem foglalkozott. Állást foglalt viszont az alapítványok feletti törvényességi ellenőrzésről. A 63/2008. (IV. 30.) AB határozat szerint az ügyész a következő intézkedések közül választhat az alapítvány felügyelete során: kezdeményezheti általános érvényű rendelkezés (szabályzat, alapszabály) kiadását, módosítását vagy egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését; megtekintheti az alapítvány általános érvényű rendelkezéseit és egyedi döntéseit, szükség esetén vizsgálatot tarthat a törvényesség érdekében, s a kezelő szerv vezetőitől iratok és adatok rendelkezésre bocsátását, megküldését, felvilágosítás adását kérheti [Ütv. 13. § (2) bekezdés c), e), f) pontja; ABH 2008, 559, 578–579.].

Az Alkotmánybíróság tehát úgy ítélte meg, hogy az alapítványok esetében az ügyész a törvényességi felügyeleti eszközök közül kizárólag azokat alkalmazhatja, amelyek összhangban állnak az alapítvány magánjogi jellegével. Tekintettel arra, hogy az Alkotmánybíróság az alapítványok, mint magánjogi jogalanyok esetében csak az Ütv.-ben foglalt törvényességi felügyelet három eszközét tartotta alkalmazhatónak, az egyesületek feletti törvényességi ellenőrzés körében is csupán ezen eszközök alkalmazásának lehetőségét vette figyelembe. Az egyesüléshez fűződő alkotmányos alapjog alapján létrejött egyesületek – személyegyesítő jellegük folytán – az Alkotmány 63. § (1) bekezdése révén közvetlenebb alkotmányos védelemben részesülnek, mint például az alapítványok. Ezért az a minimum követelmény, amelyet az Alkotmánybíróság az alapítványok esetében meghatározott, bizonyosan irányadó a speciális alapjogi védelemben részesülő egyesületek esetében. A következőkben az Alkotmánybíróság az alapjogi teszt alapján eljárva egyenként vizsgálta, hogy ezeknek az ügyészi eszközöknek az egyesületek esetében történő alkalmazása összhangban van-e az Alkotmány 63. § (1) bekezdésével.

2.1. Az Ütv. 13. § (2) bekezdés c) pontja alapján az ügyész a törvényesség biztosítása érdekében a hatáskörébe tartozó területi és helyi szerveknél általános érvényű rendelkezés (szabályzat, alapszabály stb.) kiadását, módosítását vagy egyes rendelkezéseinek hatályon kívül helyezését kezdeményezheti.

A jogszabályi rendelkezés megfogalmazása (területi, helyi szerv, rendelkezés kiadása) a közigazgatási szervek feletti törvényességi ellenőrzésre utal. Ennek ellenére adható a szabálynak olyan értelem, amely alapján az ügyészség például az egyesület tagjai által elfogadott alapszabályt vizsgálhatja. Ezt az értelmezést követi az ügyészi törvényességi felügyeletről szóló 13/1994. (ÜK. 12.) LÜ utasítás (a továbbiakban: LÜ utasítás), amelynek 2. § (1) bekezdés d) pontja alapján általában az ügyészi törvényességi felügyelet „a működés, valamint a működés körében hozott belső normák és egyedi döntések tekintetében” kiterjed a társadalmi szervezetekre is. Tekintettel azonban arra, hogy az LÜ utasítás kizárólag az Ütv. rendelkezéseivel összhangban értelmezhető, ezért az ügyészségnek az Ütv. 13. § (2) bekezdés c) pontja alapján csupán a normatív jellegű általános érvényű rendelkezések tekintetében van kezdeményezési joga.

Az ügyésznek az egyesületek alapszabálya feletti ellenőrzési jogköre korlátozza az Alkotmány 63. § (1) bekezdésben biztosított egyesülés szabadságát. E jogkorlátozás az Alkotmány keretei között marad, ha szükségesnek és arányosnak minősül.

Az egyesületi lét egyik meghatározó tulajdonsága az önszabályozás. Az egyesület szabadon dönthet a saját szervezétére és a működésére vonatkozó alapvető szabályok megalkotásáról és azok megváltoztatásáról. Az egyesülés szabadságával összeegyeztethetetlen volna az olyan jogszabály, amely felhatalmazná az ügyészt az egyesületi szabályzatok előzetes közhatalmi ellenőrzésére, értékelésére, minősítésére. Ez ugyanis egy előzetes tartalmi vizsgálatot, azaz cenzúrát megvalósító rendelkezés volna. [Lásd: 20/1997. (III. 19.) AB határozat, ABH 1997, 85, 95.]

Az egyesületi önszabályozási jog ugyanakkor nem terjed ki arra, hogy az egyesület jogszabálysértő belső normákat alkosson. Vagyis működése során az egyesületnek is be kell tartania a törvényeket és más jogszabályokat. Az ügyészi fellépés alkotmányos célja, hogy örködjön az egyesületek törvénynek megfelelő működése felett, s az egyesület törvénytörő működése esetén megtegye a szükséges intézkedéseket. Ennek érdekében az ügyész az egyesület által alkotott általános jellegű intézkedéseket utólag, a jogszabályszerűség szempontjából vizsgálhatja. Sor kerülhet erre például, ha az egyesület az Egytv. 6. és 7. §-ában foglalt előírásokat figyelmen kívül hagyva fogadja el alapszabályát. Ilyen esetben az ügyészi fellépésre az Alkotmány 51. § (3) bekezdése ad felhatalmazást, amely szerint törvénytörés esetén léphet fel az ügyész a törvényesség védelmében.

Az Ütv. 13. § (2) bekezdés c) pont alapján az ügyész kezdeményezheti egy adott általános érvényű (jellemzően alapszabálybeli) rendelkezés megalkotását, módosítását vagy egyes rendelkezések hatályon kívül helyezését. Az ügyésznek tehát csak kezdeményező és nem döntési joga van. Ahogyan azt az Alkotmánybíróság korábban már hangsúlyozta, az ügyészi törvényességi felügyelet körében „az ügyész nem hozhat olyan döntéseket, amelyek közvetlenül és akként érintik az ügyfelek jogállását, hogy részükre állapítanak meg, vagy terhükre kötelezettséget irnak elő”. [59/E/1994. AB határozat, ABH 1995, 851, 852–853.]. Mégis, ez a kezdeményezési jog is megvalósíthatja a magánjogi jogalanyok egyesülési szabadságának aránytalan korlátozását, ha a gyakorlatban arra mintegy szűrőpróbaszerűen, a törvénytörés elkerülése érdekében kerül sor.

Ennek az alkotmányossági problémának a megoldása azonban nem az Ütv.-beli rendelkezés megsemmisítésével orvosolható. Az alkotmányellenességet ugyanis nem az Ütv. létező szabályai okozzák, hanem éppen az Ütv. hiányossága. Az Alkotmánybíróság ezért az Ütv. 13. § (2) bekezdés c) pontja megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította, de a határozat rendelkező részében mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg.

2.2. Az Ütv. 13. § (2) bekezdés e) pontja alapján az ügyész megtekintheti az ügyészi törvényességi felügyelet körébe tartozó szervek általános érvényű rendelkezéseit és egyedi döntéseit, a törvényesség érdekében szükség esetén vizsgálatot tarthat, illetőleg az ellenőrzési és felügyeleti joggal felruházott szervet vizsgálat tartására kérheti fel; ezzel összefüggésben a szervek területére, helyiségeibe beléphet.

Ugyanezen bekezdés c) pontjához hasonlóan az e) pont megfogalmazása (ellenőrzési, felügyeleti joggal felruházott szerv) is a közigazgatás törvényes működése feletti kontrollra utal. E jogszabályi szakasz alapján jelenleg az ügyész az egyesületek alapszabályait, egyéb általános érvényű rendelkezését és egyedi döntéseit megtekinti, vizsgálatot tart, és ennek során az egyesület területére, helyiségébe belép. Az Alkotmánybíróságnak azt a kérdést kellett megválaszolnia, hogy ezek az ügyészi jogosítványok szükséges és arányos módon korlátozzák-e az egyesülés szabadságát.

Ahogy az Alkotmánybíróság a c) pont vizsgálatakor megállapította, az Alkotmány 51. § (3) bekezdésében adott felhatalmazás alapján az ügyész utólag, a törvényesség szempontjából vizsgálhatja az egyesület által alkotott általános jellegű intézkedéseket. Ugyanez vonatkozik az egyesület egyedi döntéseire is. Sem az Ütv., sem más jogszabály nem rendelkezik azonban arról, hogy az ügyész milyen indokkal tekintheti meg az egyesület általános és egyedi intézkedéseit, s arról sem, hogy milyen jogi eszközei vannak az egyesületnek a jogszerűtlennek tartott ügyészi beavatkozással szemben.

Külön vizsgálatot igényel az a jogszabályi rendelkezés, amely alapján az ügyész az egyesület területére, helyiségébe belép. Az Alkotmánybíróság már több döntésében foglalkozott azzal a kérdéssel, hogy milyen feltételek mellett alkotmányos az államigazgatási szervek (adóhatóság, egészségbiztosítási felügyelet stb.) magántulajdonban álló területekre való belépése.

A 24/2006. (VII. 7.) AB határozat az adóhatósági átvizsgálásra vonatkozó szabályokat a hiányzó törvényi garanciák miatt alkotmányosértőnek minősítette, mert az adott ügyben a helyszín, a helyiség, a gépjármű és a lakás átvizsgálására azonos szabályok vonatkoztak, és a törvény egyik esetben sem követelt bírói engedélyt vagy ügyészi jóváhagyást, de még bűncselekmény egyszerű gyanúját sem. (ABH 2004, 398, 417.)

A 87/2008. (VI. 18.) AB határozat viszont az egészségbiztosítási felügyelet vizsgálati jogát alkotmányosnak tartotta, mert az csupán a „legvégső eszköz” lehetett, és a visszaélésszerű alkalmazással szemben garanciát jelentett az előzetes bírói engedély, továbbá a háttérjogszabályként alkalmazandó Ket. (ABH 2008, 707, 713.)

Az ügyészség nem államigazgatási, hanem önálló állami szerv. (59/E/1994. AB határozat, ABH 1995, 851, 853.) Ennek ellenére az Alkotmánybíróságnak a fenti alkotmányos követelményeket szem előtt tartva kellett megvizsgálnia az ügyésznek az egyesületek területére és helyiségeibe belépést biztosító jogszabályi rendelkezés alkotmányosságát.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint a törvényesség biztosítása érdekében bizonyos esetekben szükség lehet a törvénytől egyesület helyiségeibe való belépésre. A kifogásolt jogszabályi rendelkezés azonban nem nyújt megfelelő és elegendő garanciát az esetleges visszaélésekkel szemben. Sem előzetes bírói engedélyre nincs szükség, sem megfelelő jogorvoslati eszköz nem áll az egyesület rendelkezésére ahhoz, hogy a jogszerűtlennek tartott ügyészi intézkedésekkel szemben fellépjen.

Az Ütv. 13. §-a – és ezen belül a (2) bekezdés az e) pont utolsó fordulata – elsődlegesen a közigazgatás feletti törvényességi ellenőrzés, és nem az egyesületek feletti kontroll eszközeit sorolja fel. Az egyesületi autonómia aránytalan korlátozását ezért nem az Ütv. 13. § (2) bekezdés e) pontjában foglalt szabály okozza, hanem annak hiányossága. Az Alkotmánybíróság mindezek alapján az Ütv. 13. § (2) bekezdés e) pontja megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította, de a határozat rendelkező részében mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg.

2.3. Az Ütv. 13. § (2) bekezdés f) pontja alapján az ügyész a törvényesség biztosítása érdekében az ügyészi törvényességi felügyelet során a szervek vezetőitől iratok és adatok rendelkezésre bocsátását, illetőleg megküldését, továbbá felvilágosítás adását kérheti.

E jogszabályi rendelkezés megfogalmazása – az imént említett ellenőrzési eszközökhöz hasonlóan (szervek vezetői) – a közigazgatási szervek feletti törvényességi ellenőrzésre utal. Az LÜ utasítás 12. §-a is a közigazgatás ellenőrzésére vonatkozóan szól arról, hogy az ügyészség akkor kérhet felvilágosítást és adatot a szervek vezetőitől, ha ez a) vizsgálat keretében vagy törvényességi kérelem elbírálása érdekében; b) vizsgálat vagy vizsgálat kezdeményezés előtt a vizsgálandó szervek kiválasztásához; c) a felettes ügyészi szervek informálásához szükséges, illetőleg d) az ügyész ily módon kíván tájékozódni arról, hogy egyes szervek miként tettek eleget a jogszabályban meghatározott ellenőrzési, felügyeleti, vagy a jogalkalmazás körébe tartozó kötelezettségüknek.

Az LÜ utasítás 12. § b), c) és d) pontja az egyesületek esetében nem értelmezhető. Az egyesüléshez való szabadságjog (és az információs önrendelkezési jog) kizárja, hogy az állami intézmények magánjogi jogalanyoktól törvénytől gyanúja hiányában készletre gyűjtsenek adatot, vagyis kizárólag azért kérjenek információt, hogy később aztán esetleg a megadott információk alapján végezzenek vizsgálatot, és kizárja azt is, hogy az ügyészség pusztán felettes szervének tájékoztatása érdekében gyűjtsön adatokat. A d) pontban foglaltak pedig azért nem értelmezhetők az egyesületek esetében, mert az egyesületek számára jogszabály nem ír elő ellenőrzési, felügyeleti és jogalkalmazási körbe tartozó kötelezettséget.

Az Ütv. 13. § (2) bekezdés f) pontjából és az LÜ utasítás 12. § a) pontjából kiindulva tehát az ügyészség akkor kérhet felvilágosítást az egyesület képviselőjétől, ha az a törvényességi ellenőrzés keretében szükséges, illetve azt az Ütv. 25. §-ában foglalt törvényességi kérelem elbírálása elkerülhetetlenné teszi. Nem rendelkezik azonban jogszabály arról,

hogy az ügyész felvilágosítás-kéréssel milyen esetekben fordulhat az egyesület képviselőjéhez. Előfordulhat például, hogy az ügyészség azt észleli, hogy az egyesület legalább egy éve nem működik, vagy tagjainak létszáma tartósan az Egytv. által megkövetelt 10 személy alatt van. Ebben az esetben például az ügyészség jogszerűen kérhet információt arról, hogy ténylegesen működik-e a nyilvántartásba vett egyesület. Nem egyeztethető össze viszont az Alkotmány 63. § (1) bekezdésével az a lehetőség, hogy az ügyész bármikor bármilyen indokkal felvilágosítást, iratot vagy akár személyes adatot kérhet az egyesület képviselőjétől. Ez ugyanis folyamatos állami kontrollt jelentene az egyesületek felett.

Az Alkotmánybíróság ezért egyrészt az Ütv. 13. § (2) bekezdés f) pontja megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította, de a határozat rendelkező részében mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg.

VI.

1. Az indítványozó az Ütv. 3. § (2) bekezdés f) pontjának megsemmisítését is kezdeményezte. Az f) pont jelölését a 2004. évi XXXI. törvény g) pontra módosította, s ez a törvény az indítvány előterjesztésekor hatályos szöveget [az ügyészség „elősegíti, hogy az állami szervek, a bíróságon kívüli jogalkalmazó szervek, a társadalom valamennyi szervezete, valamint az állampolgárok a jogszabályok rendelkezéseit megtartsák (ügyészi törvényességi felügyelet)"] tartalmilag is megváltoztatta [az ügyészség „elősegíti, hogy a jogszabályok rendelkezéseit megtartsák (ügyészi törvényességi felügyelet)"]. Később, az egyes rendészeti tárgyú és az azokkal összefüggő törvények módosításáról szóló 2010. évi CXLVII. törvény 2. §-a az Ütv. 3. § (2) bekezdés g) pontját úgy módosította, hogy az ügyészségi törvényességi felügyelet fogalmát az Rtv.-ben meghatározott belső bűnmegelőzési és bünfelderítési feladatokat ellátó szerv megbízhatósági vizsgálatára vonatkozó tevékenységének felügyeletére alkalmazta. Ebből következően az Ütv. 3. § (2) bekezdés g) pontjának hatályos szövege már nem utal az egyesületek törvényességi felügyeletére. Az Alkotmánybíróság ezért az Ütv. 3. § (2) bekezdés g) pontja alkotmányellenességének megállapítására irányuló indítvány alapján indult eljárást az Ügyrend 31. § e) pontja alapján – okafogyottság miatt – megszüntette.

2.1. Két indítvány is kezdeményezte az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontjának megsemmisítését. Az egyik indítvány szerint e jogszabályi rendelkezés sérti az Alkotmány 63. § (1) bekezdését és az Alkotmány 2. § (1) bekezdésében lefektetett jogállamiság elvének egyik lényeges elemét, a jogbiztonságot. E rendelkezés alapján ugyanis a társadalmi szervezet tevékenysége felfüggesztésének, ellenőrzésére felügyelőbiztos kirendelésének kezdeményezése és az arról való döntés az ügyész, illetve a bíróság tetszőleges belátásán múlik.

A másik indítvány szerint az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontja ellentétes az Alkotmány 2. § (1) bekezdésével, mert a „jogalkalmazás során fel nem ismerhető normatartalmat hordoz” [47/2008. (IV. 17.) AB határozat]. Az indítvány példaként utal az Egytv. 16. § (2) bekezdés d) pontjára, amely pontosan megszabja, hogy az Egytv. 2. § (2) bekezdés sérelme váltja ki a jogkövetkezményt. Ezzel ellentétben a c) pont nem jelöli meg, hogy mely rendelkezés megsértése válthatja ki az abban foglalt intézkedéseket. Emiatt nem világos, hogy a „tevékenység felfüggesztése” miféle aktus, pontosan mit „ellenőriz” a felügyelőbiztos, ki jelölhető ki felügyelőbiztossá, és mik a felügyelőbiztos jogai és kötelességei. Az indítvány szerint az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontjának értelmezhetetlensége miatt sérül az Alkotmány 63. §-ban biztosított egyesüléshez való jog.

2.2. Az Alkotmánybíróság az indítványokkal összefüggésben elsőként azt vizsgálta, hogy az indítványok tárgya nem minősül-e ítélt dolognak. Az Ügyrend 31. § c) pontja értelmében „ítélt dolog” címén az eljárás megszüntetésének van helye, ha az indítvány az Alkotmánybíróság által érdemben már elbírált jogszabállyal azonos jogszabály (jogszabályi rendelkezés) felülvizsgálatára irányul és az indítványozó az Alkotmánynak ugyanarra a §-ára, illetőleg alkotmányos elvére (értékére) – ezen belül – azonos alkotmányos összefüggésre hivatkozva kéri az alkotmányos sértés megállapítását. Az Alkotmánybíróság gyakorlata szerint az indítványban felvetett kérdés akkor res iudicata, ha az újabb indítványt ugyanazon jogszabályi rendelkezésre vonatkozóan azonos okból vagy összefüggésben terjesztik elő. (1620/B/1991. AB határozat, ABH 1991, 972, 973.) Ha viszont az újabb indítványt más okra, illetve más alkotmányossági összefüggésre alapítják, az Alkotmánybíróság az újabb indítvány alapján érdemben vizsgálódik. [35/1997. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1997, 200, 212.; 17/1999. (VI. 11.) AB határozat, ABH 1999, 131, 133.; 5/2002. (II. 22.) AB határozat, ABH 2002, 78, 81.; 37/2004. (X. 15.) AB határozat, ABH 2004, 908, 911.]

Az Alkotmánybíróság az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontja alkotmányosságát az Alkotmány 57. § (1) bekezdése szempontjából az 1431/B/1996. AB határozatában már vizsgálta. Az indítványozó abban az ügyben azt kifogásolta, hogy az ügyészi törvényességi felügyelet elvonja az egyén bírósághoz fordulásának jogát. Az Alkotmánybíróság ezzel szemben azt állapította meg, hogy „nem jelenti az Alkotmány 57. § (1) bekezdésében foglaltak sérelmét az, hogy a törvényalkotó a társadalmi szervezetek feletti törvényességi felügyeleti jogkört az ügyészre ruházta, a törvényességi felügyelet ugyanis nem az egyén bírói úthoz való jogát csorbító rendelkezés.” A társadalmi szervezet tagjainak az Egytv.

biztosítja a bírói úthoz való jogot, azok pedig, akik nem tagjai az egyesületnek a Ptk. alapján a Pp. általános szabályai szerint jogosultak a keresetindításra. (ABH 2001, 886, 888.)

A jelen eljárás alapjául szolgáló indítvány ugyan érdemben elbírált jogszabályi rendelkezéssel azonos jogszabályi rendelkezésre irányul, de az indítványozó az Alkotmány egyéb rendelkezéseire hivatkozott, és a korábbihoz képest más összefüggésben kérte az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontja megsemmisítését, ezért az ügy nem tekinthető ítélt dolognak. Az Alkotmánybíróság tehát az indítvány által felvetett alkotmányossági kérdéseket érdemben vizsgálta.

2.3. Elsőként azt az érvet, amely szerint a társadalmi szervezet tevékenysége felfüggesztésének, ellenőrzésére felügyelőbiztos kirendelésének kezdeményezése és az arról való döntés az ügyész, illetve a bíróság tetszőleges belátásán múlik.

Az Egytv. 16. §-a felsorolja, hogy az ügyész, illetve a törvénysértő egyesületi határozatot sérelmező tag által indított perben (Egytv. 10. §) a bíróság a törvényesség helyreállítása érdekében milyen döntéseket hozhat. E rendelkezés a törvénysértések súlyosságához és jellegéhez igazodó döntési lehetőségeket biztosít a bíróság számára. Ennek megfelelően az ügyész keresete alapján a bíróság a társadalmi szervezet törvénysértő határozatát megsemmisítheti, szükség esetén új határozat hozatalát rendelheti el, a működés törvényességének helyreállítása céljából összehívhatja a társadalmi szervezet legfelsőbb szervét. Ha ezek az eszközök kevésnek bizonyulnak, vagy várhatóan nem hoznák meg a kívánt eredményt (azaz, ha a társadalmi szervezet működésének törvényessége másképpen nem biztosítható), a bíróság felfüggesztheti a társadalmi szervezet tevékenységét, illetve ellenőrzésére felügyelő biztost rendelhet ki. [Lásd 27/1993. (IV. 29.) AB határozat, ABH 1993, 444, 447.]

Az ügyész, és döntése meghozatalakor a bíróság is szem előtt tartja a szankciók közötti fokozati különbségeket. Az Egytv. ugyanis fokozatos lépéseket tartalmaz, az ügyész csak abban az esetben kezdeményezheti az egyesület működésének felfüggesztését, ha meg van győződve arról, hogy a szervezet törvényes működése más módon nem biztosítható, mert az egyesület működésének zavara állandósult, így önerőből nem tudja az Egytv.-nek és az alapszabálynak megfelelően helyreállítani tevékenységét. Ilyen például az az eset, amikor az egyesület működése nem biztosítja a tagok jogainak érvényesülését, illetve ha a szervezet vezetésének válsága állandósult, s ez lehetetlenné teszi az alapszabály szerinti működést. [Lásd KGD1998. 60.; KGD2000. 293.]

Az ügyész tehát akkor kezdeményezheti, s a bíróság akkor dönthet az egyesület felfüggesztéséről, ha az a törvényes működés biztosítása érdekében nélkülözhetetlen. Kizárólag ebben az esetben kerülhet sor a felügyelőbiztos kirendelésére.

2.4. Az indítványozó másik érve szerint az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontja nem jelöli meg, hogy mely rendelkezés megsértése válthatja ki az abban foglalt intézkedéseket. Emiatt nem világos, hogy a „tevékenység felfüggesztése” miféle aktus, pontosan mit „ellenőriz” a felügyelőbiztos, ki jelölhető ki felügyelőbiztossá, és mik a felügyelőbiztos jogai és kötelességei.

Önmagában az Egytv. szövege valóban nem ad választ ezekre a kérdésekre. Az alkotmánybírósági gyakorlat alapján azonban „a jogszabályt értelmezett és alkalmazott tartalmával együttesen kell érteni” („élő jog”) [először: 57/1991. (XI. 28.) AB határozat, ABH 1991, 272, 277.; legutóbb 1352/B/2007. AB határozat, ABK 2010. május, 619, 622.]. Azaz a norma tartalmának megállapításakor figyelemmel kell lenni arra, hogy hogyan alkalmazzák azt a bíróságok.

A bíróság az egyesület tevékenységét ítélettel függesztheti fel. Ezt a határozatot be kell jegyeztetni a társadalmi szervezetek nyilvántartásába. [6/1989. (VI. 8.) IM rendelet a társadalmi szervezetek nyilvántartásának ügyviteli szabályairól 6. § (2) bekezdés] A bírói joggyakorlatban a szervezet tevékenységének a felfüggesztése azzal jár, hogy a felfüggesztés tartama alatt a társadalmi szervezet nem folytathatja addigi tevékenységét. A felfüggesztés a szervezet egész működésére, az ügyintéző és képviselői szervek munkájára is kihat. Az egyesület nevében és képviselőiben a felfüggesztést követően ugyanis nem járhatnak el a képviselői szervek. Az egyesület ügyintéző szervének ilyen esetben együtt kell működnie a felügyelőbiztossal.

A felügyelőbiztos személyére az ügyész tesz indítványt, s ha a bíróság úgy ítéli meg, hogy a javasolt személy képzettsége és szakmai tapasztalatai, továbbá addigi tevékenysége alapján alkalmas a feladat elvégzésére, nem érdekelt az egyesület ügyeiben és nem elfogult, továbbá meghatározott időn belül vállalja az egyesület törvényes működésének helyreállítását, akkor a bíróság dönt a kirendelésről. (BH1998. 617.)

A bíróság előzetesen nyilatkoztatja a felügyelőbiztosnak jelölt személyt, hogy a feladatok elvégzését a megadott határidőre vállalja-e, és milyen díjazásra tart igényt. Ezt követően a bírósági ítélet részletesen és konkrétan megjelöli a felügyelőbiztos feladatát, valamint díjazásának mértékét és módját. (KGD 1998. 110.)

A felügyelőbiztos a törvényes működés helyreállítása érdekében – többek között – új közgyűlést hívhat össze, közreműködhet a határozatképes közgyűlés megtartásában, az Egytv.-nek megfelelő alapszabály elfogadásában, az állandósult zavaros pénzügyi és számviteli helyzet rendezésében, az éves költségvetések közgyűlési jóváhagyásában. (KGD2000. 293.) A bíróság döntése alapján rendelkezhet az egyesület bankszámlája és vagyoni eszközei felett, vagyon-

leltár készítésére lehet köteles, és a bíróság előírhatja, hogy a felügyelőbiztos meghatározott időközönként tevékenységéről a bíróságnak beszámoljon.

A felügyelőbiztosnak meghatározott időközönként, de legalább az egyesület évi taggyűlésén az egyesületi tagokat tájékoztatnia kell az általa végzett tevékenységről és az egyesület vagyoni, jogi helyzetéről.

A bírói gyakorlat az Egytv. megalkotása óta megtöltötte tartalommal 16. § (2) bekezdés c) pontját, ezért nem állapítható meg, hogy az a „jogalkalmazás során fel nem ismerhető normatartalmat hordozna”, és emiatt sértene az Alkotmány 2. § (1) bekezdését.

2.5. Az Alkotmány 63. § (1) bekezdése szempontjából azonban a felügyelőbiztosokra vonatkozó bírói gyakorlat önmagában nem biztosít elégséges garanciát az egyesületi autonómia aránytalan korlátozásával szemben.

Nem rendelkezik a törvény a felügyelőbiztosok jogállásáról, hatásköréről és kirendelésének szabályairól. Holott a felügyelőbiztos kirendelése lényegesen érinti az egyesület autonóm működését. A felügyelőbiztos kirendelésének célja ugyanis éppen az, hogy az egyesületi autonómiába beavatkozva intézkedjen az egyesület ügyeiben.

Más törvények minden olyan esetben, amikor felügyelőbiztos kirendelésére lehetőséget adnak, meghatározzák a felügyelőbiztos jogköreit is. Külön cím alatt (8. cím 82–83. §) rendelkezik a felügyelőbiztos jogköeiről a cégnyilvánosságról, a bírósági cégeljárásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi törvény V. törvény. A felügyelőbiztos jogállását a köztestületekről szóló törvények is szabályozzák. Ilyen például az egészségügyben működő szakmai kamarákról szóló 2006. évi XCVII. törvény, a személy- és vagyónvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény, a Nemzeti Akkreditáló Testület szervezetéről, feladata- és hatásköréről, valamint eljárásáról szóló 2005. évi LXXVIII. törvény, a gazdasági kamarákról szóló 1999. évi CXXI. törvény, az igazságügyi szakértői kamaráról szóló 1995. évi CXIV. törvény, a nemzeti szabványosításról szóló 1995. évi XXVIII. törvény, a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény és a közjegyzőkről szóló 1991. évi XLI. törvény.

Ha a gazdasági társaságok, köztestületek, sőt állami intézmények esetében törvény szabályozza a kirendelt biztosok jogállását, az alkotmányos alapjogon alapuló egyesületek esetében ez még inkább elvárható. Tekintettel arra, hogy az egyesületi autonómia alkotmányellenes korlátozásának lehetőségét nem az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt szabály, hanem annak hiányossága teremti meg, az Alkotmánybíróság az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontja alkotmányellenességének megállapítására és megsemmisítésére irányuló indítványt elutasította. Ugyanakkor a határozat rendelkező részében mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg.

VII.

Az Alkotmánybíróság az alábbiakban azt az indítványi felvetést vizsgálta, amely azt hiányolta, hogy az Egytv. az ügyészi fellépésre nem szab határidőt. Az indítványozó szerint az Egytv. 14. § (1) bekezdése és az Egytv. 16. § (2) bekezdésének c) pontja együttes értelmezése alapján sem állapítható meg, hogy az ügyész milyen időtartamon belül kezdeményezheti, illetve a bíróság milyen időtartamra rendelheti el a társadalmi szervezet tevékenységének felfüggesztését, és felügyelőbiztos kirendelését. Egy másik indítvány szerint a társadalmi szervezetek életében jogbizonytalanságot eredményez az ügyész időbeli korlátozás nélküli joga, amely alapján megtámadhatja a párt vagy a társadalmi szervezet határozatát.

1. Az Alkotmánybíróság a 2/2000. (II. 25.) AB határozatban mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet állapított meg, mert az Ütv. ügyészi óvásra vonatkozó szabályai időbeli korlátozás nélkül lehetővé tették az államigazgatási határozat hatályon kívül helyezését, megváltoztatását, ha a törvényesség helyreállítása jóhiszeműen szerzett és gyakorolt jogot nem sértett. (ABH 2000, 25.)

Az Alkotmány 51. § (3) bekezdése alapján az ügyész törvényt sértés esetén – a törvényben meghatározott esetekben és módon – fellép a törvényesség védelmében. Az Alkotmány e szabálya egyfelől az ügyészi fellépés jogalapját teremti meg, másrészt felhatalmazza a törvényalkotót az ügyészi fellépés kereteinek szabályozására.

Az Alkotmánybíróság álláspontja szerint nincs olyan alkotmányos kötelezettség, amely alapján a jogalkotónak a felfüggesztés kezdeményezésére és annak elrendelésére minden esetben irányadó időtartamot kellene meghatároznia. Az ügyész az egyesület tevékenységének felfüggesztését a fentiekben kifejtettek alapján akkor kezdeményezheti, ha megbizonyosodott arról, hogy nem áll rendelkezésére egyéb eszköz az egyesület törvényes működésének helyreállítására. Az egyesület működése, a törvényt sértés jellege azonban hatással van e döntés meghozatalára. Minden egyes egyesületet érintő ügyben más és más tényállás vezetheti az ügyészt arra, hogy ilyen kezdeményezéssel éljen. Az állandósult működési zavar egy aktív egyesület életében rövid időn belül nyilvánvalóvá válhat, míg egy kevésbé tevékenyen működő szervezet esetében csupán évek alatt juthat az ügyész arra a következtetésre, hogy az Egytv. 16. § (2) bekezdés c) pontjában foglalt eljárást kezdeményezi.

2. Az Alkotmánybíróság megvizsgálta azt is, hogy mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenességet eredményez-e, hogy az Egytv. nem tartalmaz időbeli korlátot arra vonatkozóan, amikor az ügyész megtámadja a párt vagy a társadalmi szervezet határozatát.

Az Alkotmánybíróság a 30/1994. (V. 20.) AB határozatában részben érintette ezt a problémát. E döntés utal arra, hogy a törvényességi felügyeletet gyakorló ügyész eljárása során nincs határidőhöz kötve, intézkedéseit időbeli korlátozás nélkül teheti meg. Ugyanakkor a határozat is kiemeli, hogy abban az esetben, ha az egyesület határozatát az ügyész keresettel bíróság előtt megtámadja, „rá az időmúlás következményei – hasonlóan a társadalmi szervezet tagjához az általa indított peres eljárás vonatkozásában – ugyancsak vonatkoznak”. (ABH 1994, 161, 165.) Az Egytv. 10. § (1) bekezdése alapján a társadalmi szervezet valamely szervének törvénysértő határozatát bármely tag – a tudomására jutástól számított 30 napon belül – a bíróság előtt megtámadhatja. Az alkotmánybírósági értelmezés szerint az ügyésznek ugyanezen feltételekkel, azaz a tudomásra jutástól számított 30 napon belül van lehetősége a törvénysértő egyesületi határozat megtámadására.

Az Egytv. 4. § (2) bekezdése alapján a párt munkahelyi szerveződésére, gazdálkodására, valamint megszűnésére külön törvény rendelkezései az irányadóak. Az Egytv. 10. § (3) bekezdése arról is rendelkezik, hogy a párt tagja a párt határozatát csak az Egytv., valamint a pártok működéséről és gazdálkodásáról szóló törvény megsértése esetén támadhatja meg. Egyebekben azonban az Egytv. rendelkezései, mint mögöttes szabályok, a pártokra is irányadóak. A párt tagjai tehát – az egyesületi tagokhoz hasonlóan – a tudomásra jutástól számított 30 napon belül támadhatják meg a törvénysértőnek vélt párthatározatot.

A pártok az Alkotmány 3. § (2) bekezdésében meghatározott feladat, a népakarat kialakításában és kinyilvánításában való közreműködés ellátására alakulnak. Emiatt az ügyész mint állami szerv a pártok felett törvényességi felügyeletet nem gyakorolhat. Az Egytv. 14. § (2) bekezdésének megfelelően az ügyésznek arra van hatásköre, hogy a párt törvénysértése esetén keresetet indítson a párt ellen. Tekintettel arra, hogy a pártok esetében az ügyészi keresetindításra nyitva álló határidőről törvény eltérően nem rendelkezik, az Egytv. 10. § (1) bekezdésében megjelölt, a tudomásra jutástól számított 30 napos határidő az ügyész által indított peres eljárásra is irányadó.

A fentiekben foglalt indokok alapján az Alkotmánybíróság a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítványokat elutasította.

VIII.

1. Az Alkotmánybíróság ezt követően azt vizsgálta, hogy az alkotmányjogi panaszok megfelelnek-e az Abtv. 48. § (1) és (2) bekezdéseiben foglalt feltételeknek:

„(1) Az Alkotmányban biztosított jogainak megsértése miatt alkotmányjogi panasszal fordulhat az Alkotmánybírósághoz az, akinek a jogsérelme az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán következett be, és egyéb jogorvoslati lehetőségeit már kimerítette, illetőleg más jogorvoslati lehetőség nincs számára biztosítva.

(2) Az alkotmányjogi panaszt a jogerős határozat kézbesítésétől számított hatvan napon belül lehet írásban benyújtani.”

Az Alkotmánybíróság irányadó gyakorlata szerint az Abtv. 48. § (1) és (2) bekezdésében foglalt törvényi feltételeket együttesen kell értelmezni, és figyelembe venni [23/1991. (V. 18.) AB végzés, ABH 1991, 361–362.; 41/1998. (X. 2.) AB határozat, ABH 1998, 306, 309.].

Az Alkotmánybíróság több határozatában vizsgálta az alkotmányjogi panasz elbírálására és a mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló hatáskörök egymáshoz való viszonyát. E határozataiban hangsúlyozta: az alkotmányjogi panasz benyújtásának feltétele, hogy az Alkotmányban biztosított jogok sérelme „az alkotmányellenes jogszabály alkalmazása folytán” következzen be. Ezért mulasztásban megnyilvánuló alkotmányellenesség megállapítására irányuló indítvány alkotmányjogi panaszként való előterjesztése az Abtv.-ből nem vezethető le. [27/2001. (VI. 29.) AB határozat, ABH 2001, 252, 257.; 1044/B/1997. AB határozat, ABH 2004, 1160, 1176.; 986/B/1999. AB határozat, ABH 2005, 889, 900.; 1105/D/2004. AB határozat, ABH 2005, 1316, 1326.; 1124/D/2004. AB határozat, ABH 2006, 1702, 1719.; 188/D/2002. AB határozat, ABH 2008, 3398.] Az Alkotmánybíróság – erre tekintettel – a Legfelsőbb Bíróság mint másodfokú bíróság a Kf.VI.38.210/2001/19. számú ítéletével kapcsolatban benyújtott alkotmányjogi panaszt az Ügyrend 29. § e) pontjára tekintettel visszautasította.

2. Az Abtv. 1. § b) pontja alapján az Alkotmánybíróság hatáskörébe tartozik a jogszabály, valamint az állami irányítás egyéb jogi eszköze alkotmányellenességének utólagos vizsgálata. Az Abtv. 22. § (2) bekezdése szerint az indítványnak a kérelem alapjául szolgáló ok megjelölése mellett határozott kérelmet kell tartalmaznia. Az Abtv. 37. §-a kimondja: „Az alkotmányellenesség utólagos megállapítását kezdeményező indítványban javasolni kell a jogszabály vagy az állami irányítás jogi eszközének teljes vagy részbeni megsemmisítését.”

Az Alkotmánybíróság eljárása során megállapította, hogy az indítványozó – az alkotmányellenesnek tartott joggyakorlat megváltoztatása érdekében – csupán a norma alkotmányos tartalmának megállapítását és ez alapján a jogalkalmazó szerveknek szóló alkotmányos követelmény megfogalmazását kezdeményezte. Az Alkotmánybíróság kizárólag az Abtv.-ben meghatározott hatásköreiben eljárva – azokkal szoros összefüggésben – állapíthat meg alkotmányos követelményt. Jogszabály vagy állami irányítás jogi eszköze alkotmányos normatartalmának megállapítására, illetve – önmagában – alkotmányos követelmény megállapítására az Alkotmánybíróságnak nincs önálló hatásköre. [292/B/2001. AB végzés (ABH 2001, 1591.) megerősítve: 46/2007. (VI. 27.) AB határozat, ABH 2007, 592.; 23/2010. (III. 4.) AB határozat, ABK 2010. március, 212, 219–220.]

Mindezek alapján az Alkotmánybíróság az alkotmányos követelmény megállapítására vonatkozó indítványt az Ügyrend 29. § c) pontja alapján visszautasította.

3. Az Alkotmánybíróság az Ügyrend 29. § b) pontja alapján, hatásköre hiányában visszautasította az indítványnak azt a részét is, amely azt kérte az Alkotmánybíróságtól, hogy az Országgyűlést meghatározott tartalmú törvényi módosításra kötelezze.

Az Alkotmánybíróság a mulasztás megállapítására tekintettel rendelte el e határozat Magyar Közlönyben történő közzétételét.

Budapest, 2011. március 8.

Dr. Paczolay Péter s. k.,
az Alkotmánybíróság elnöke,
előadó alkotmánybíró

Dr. Balogh Elemér s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bihari Mihály s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Bragyova András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Holló András s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kiss László s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Kovács Péter s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lenkovics Barnabás s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Lévay Miklós s. k.,
alkotmánybíró

Dr. Stumpf István s. k.,
alkotmánybíró

Alkotmánybírósági ügyszám: 525/B/2001.

UTASÍTÁSOK

A legfőbb ügyész

6/2011. (III. 25.) LÜ

utasítása

**a Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló
25/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás módosításáról**

A Magyar Köztársaság ügyészségéről szóló 1972. évi V. törvény 19. §-ának (6) bekezdése alapján a következő utasítást adom ki:

1. §

A Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás (a továbbiakban: Ut.) 11. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Főosztály

a) koordinálja és szervezi a nemzetközi kapcsolatokat, végzi és összehangolja az Európai Unió tagsággal összefüggő ügyészségi feladatokat,

b) ellátja a globális, az európai és a regionális együttműködéssel (ENSZ, OECD, Európa Tanács, Közép-európai Kezdeményezés stb.) összefüggő feladatokat,

c) a legfőbb ügyész által kijelölt kontaktpont által kapcsolatot tart az Európai Igazságügyi Képzési Hálózattal, szervezi és koordinálja a Hálózat éves katalógusában szereplő képzéseken, a Hálózat csereprogramjaiban és egyéb tevékenységeiben való magyar ügyészi részvételt,

d) a Kabinettel együttműködve szervezi a legfőbb ügyész nemzetközi kapcsolatépítését, előkészíti a legfőbb ügyész, a legfőbb ügyész helyettesek nemzetközi vonatkozású programjait, valamint a külföldi hivatalos vendégek magyarországi programját,

e) szervezi a hazai és a külföldi ügyészi küldöttségek utazását, továbbá az ügyészek hivatalos külföldi utazásait; végzi a protokoll feladatokat,

f) segíti a főosztályokat, a fellebbviteli főügyészségeket és a főügyészségeket a nemzetközi együttműködés és az európai integráció terén adódó szakmai feladataik ellátásában,

g) gondoskodik a nemzetközi programok koordinált végrehajtásáról és ellenőrzéséről,

h) figyelemmel kíséri az ügyészek nemzetközi és európai jogi továbbképzése szempontjából releváns európai és nemzetközi pályázatokat, pozitív vezetői döntés esetén elkészíti a pályázatokat és lebonyolítja a pályázati pénzek felhasználásával megvalósuló projekteket,

i) ellátja a kijelölt ügyekben a legfőbb ügyész, illetőleg az ügyészség képviselőjét,

j) véleményezi az ügyészi szervezet egészét vagy több szakágat érintő európai és nemzetközi tárgyú jogszabálytervezeteket és közreműködik azok egyeztetésében, előkészíti az Európai Unió joganyag ügyészségi alkalmazását,

k) közreműködik a hazai nemzetközi rendezvények, konferenciák megszervezésében és lebonyolításában; véleményt nyilvánít az ügyészi részvétel szakmai indokoltságáról a külföldi rendezvényekre, konferenciákra szóló felhívások és meghívók tekintetében,

l) szervezi a külföldi partner-intézményekkel közös továbbképzési rendezvényeket és gondoskodik a külföldi továbbképzési célú rendezvényeken való ügyészségi részvételről, javaslatot tesz az ezeken és a külföldi tanulmányutakon résztvevők személyére,

m) gyűjti és közreadja a külföldi utak és fogadások, illetve az egyéb nemzetközi rendezvények szakmai tartalmáról készült jelentéseket, továbbá figyelemmel kíséri a külföldi jogalkotás, jogalkalmazás, jogtudomány és jogélet alakulását, amelyről rendszeresen tájékoztatást ad,

n) javaslatot tesz az ügyészség munkájához szükséges külföldi nyomtatott és elektronikus dokumentáció beszerzésére; közreműködik az ügyészség honlapján megjelenő angol nyelvű szöveg szerkesztésében,

o) feladatai ellátása érdekében rendszeres kapcsolatot tart az illetékes hazai szervezetekkel, a nemzetközi szervezetekkel és külföldi intézményekkel, más országok ügyészségeivel, a külföldi igazságügyi képzési intézményekkel, valamint a külföldi magyar, illetve a budapesti diplomáciai képviselőkkel,

p) gondoskodik a jogsegélyforgalomban és a nemzetközi érintkezésben a szükséges fordítások és a tolmácsolás biztosításáról,

q) ellátja azokat a feladatokat, amelyekkel a legfőbb ügyész megbízza.”

2. §

Az Ut. 20. §-a (1) bekezdésének g)–h) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A Főosztály)

„g) tervezi és szervezi az ügyészségi fogalmazói utánpótlást, ezen belül különösen a pályázatok kiírását, a pályázók nyilvántartását, tájékoztatását, meghallgatását, a pályázatok döntésre előkészítését; tervezi és összehangolja az ügyészségi alkalmazottak képzését, továbbképzését, e körben

– a főosztályok javaslatainak figyelembevételével előkészíti az ügyészi szervezet továbbképzési tervét, valamint a továbbképzéssel kapcsolatos költség-előirányzatokat,

– szervezi a tanfolyamokat, konferenciákat, a belföldi partner-intézményekkel közös továbbképzési rendezvényeket,

– ellátja a Magyar Ügyészképző Központ feladatait, e keretben szervezi az ügyészségi fogalmazók és titkárok, az instruktorok, valamint az oktatók központi és regionális képzését,

– előkészíti a fogalmazóképzésre vonatkozó irányító intézkedéseket, vezetői döntést előkészítő javaslatokat,

– szakmai tudományos pályázatokat ír ki, versenyeket, rendezvényeket szervez,

– ellátja az ügyészek és más ügyészségi alkalmazottak posztgraduális képzésével és egyéb támogatásával kapcsolatos teendőket (tanulmányi szerződések engedélyezése, megkötése, továbbtanulás nyilvántartása),

h) gondoskodik az ügyészek, ügyészségi alkalmazottak idegen nyelvi képzéséről, idegennyelv-tudásának nyilvántartásáról.”

3. §

Az Ut. 33. §-ának (4) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(4) A közzétételre szánt szöveget – a hónap huszadik napjáig – a kodifikacio@mku.hu e-mail címre kell megküldeni. A Közlöny szerkesztőségéhez az irányító intézkedések egy – legfőbb ügyészi utasítás esetében kettő – eredeti aláírással ellátott példányát papír alapon is meg kell küldeni.”

4. §

Az Ut. 34. §-a (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A fellebbviteli főügyész hatáskörébe tartozik különösen:)

„d) a fellebbviteli főügyészségi ügyészek szakági beosztásának a munkáltató egyoldalú intézkedésével vagy kinevezés-módosítással – kivételes esetben, az érintett legfőbb ügyész helyettesek véleményének ismeretében, a legfőbb ügyész engedélyével történő – ideiglenes vagy végleges megváltoztatása,”

5. §

Az Ut. 42. §-a (3) bekezdésének d) pontja helyébe a következő rendelkezés lép:

(A főügyész hatáskörébe tartozik különösen:)

„d) a főügyészség illetékességi területén működő ügyészek szakági beosztásának a munkáltató egyoldalú intézkedésével vagy kinevezés-módosítással – kivételes esetben, az érintett legfőbb ügyész helyettesek véleményének ismeretében, a legfőbb ügyész engedélyével történő – ideiglenes vagy végleges megváltoztatása,”

6. §

(1) Az Ut. 69. §-ának (1) bekezdése helyébe a következő rendelkezés lép:

„(1) A Legfőbb Ügyészség és a Katonai Főügyészség főosztályainak ügyrendjében, illetőleg a fellebbviteli főügyészségek, a főügyészségek (területi katonai ügyészségek) szervezeti és működési szabályzatában kell meghatározni a belső szervezeti egységeiket és feladatkörüket, továbbá a szervezeti egységek közötti együttműködést. Ezt a nagyobb helyi ügyészségek ügyrendjében [53. § (3) bekezdés] is rögzíteni kell.”

(2) Az Ut. 69. §-a a következő (2) bekezdéssel egészül ki, egyidejűleg a jelenlegi (2)–(4) bekezdés számozása (3)–(5) bekezdésre változik:

„(2) A főügyészségek és a területi katonai ügyészségek szervezeti és működési szabályzatában, valamint a nagyobb helyi ügyészségek ügyrendjében ki kell dolgozni annak tervét, hogy az eseti jelleggel, átmenetileg előálló, a megszokottat jelentősen meghaladó számú ügyészi intézkedést igénylő helyzetekben a munkaerő hatékony – szükség esetén az egyes szervezeti egységek közötti – átcsoportosítására milyen elvek alapján, milyen döntési folyamat eredményeként kerülhet sor. Az ügyészi intézkedések elkészítéséhez szükséges ügyészségi alkalmazottak számát a 70. § (7) bekezdésében írtakra is figyelemmel kell meghatározni. Különösen indokolt esetben a főügyész kezdeményezheti a Legfőbb Ügyészségnél más főügyészségek szervezeti egységeitől történő átcsoportosítást is.”

7. §

Az Ut. 70. §-a a következő (7) bekezdéssel egészül ki:

„(7) A 69. § (2) bekezdés szerinti tervben az intézkedések tartalmi – iratvizsgálaton alapuló – felülvizsgálatát biztosító kiadmányozási rendet kell meghatározni.”

8. §

(1) Ez az utasítás 2011. április 1-jén lép hatályba.

(2) Az Ut.

a) 20. §-a (1) bekezdésének m) pontjában a „kezeli a főirattárat” szövegrész helyébe „kezeli a központi irattárat”,

b) 28. §-a (1) bekezdésében az „ügyészi szakterületre” szövegrész helyébe az „ügyészi szakágra (szakterületre)” szöveg lép.

(3) Hatályát veszti az Ut.

a) 1. §-ának (5)–(6) bekezdésében, 9. §-ának (6) bekezdésében, valamint a 2. számú mellékletében a „számú” szövegrész, valamint

b) 15. §-a (1) bekezdésének c) pontjában az „interpellációira,” szövegrész.

(4) Az Ut. 69. §-a (2) bekezdésének, valamint a 70. §-a (7) bekezdésének is megfelelő szervezeti és működési szabályzatokat, ügyrendeket, vagy azok módosítását 2011. július 31-ig kell elkészíteni.

(5) Ez az utasítás 2011. augusztus 1-jén hatályát veszti.

Dr. Polt Péter s. k.,
legfőbb ügyész

KÖRLEVELEK

A Gyermek- és Ifjúságvédelmi Önálló Osztály vezetőjének

1/2011. (III. 31.) főv.

körlevele

az előzetes letartóztatott javító-intézeti befogadására és az előzetes letartóztatás végrehajtására kiadott
2113 ny. sz. ügyési rendelvény módosításáról

A Magyar Köztársaság ügyészsége szervezetéről és működéséről szóló 25/2003. (ÜK. 12.) LÜ utasítás 5. §-a (2) bekezdésének a) pontja alapján a következő körlevelet adom ki:

1. pont

Az előzetes letartóztatott javító-intézeti befogadására és az előzetes letartóztatás végrehajtására kiadott 2113 ny.sz. ügyési rendelvény I. része a következő szöveggel egészül ki:
„a bűncselekmény büntetési tétele:”

2. pont

Ezt a körlevelet a közzététel napjától kell alkalmazni.

3. pont

A körlevelet a közzétételét követő hónap utolsó napjától visszavonom.

Dr. Lajtár István s. k.,
önálló osztályvezető ügyész

SZEMÉLYI HÍREK

Kitüntetések

A Magyar Köztársaság elnöke nemzeti ünnepünk, március 15-e alkalmából

dr. Keresztes Imre címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, központi nyomozó főügyésznek

Magyar Köztársasági Érdemrend középkeresztje
(polgári tagozat);

dr. Szabó Ferenc címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, mb. Pest megyei főügyésznek,
dr. Vókó György legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyésznek

Magyar Köztársasági Érdemrend tisztikeresztje
(polgári tagozat);

dr. Kökényes Julianna nagykanizsai városi vezető ügyésznek,
Pálmainé Kossányi Judit főtanácsos, főosztályvezető-helyettesnek

Magyar Köztársasági Érdemrend lovagkeresztje
(polgári tagozat);

Bálint János legfőbb ügyészségi csoportvezetőnek

Magyar Köztársasági Bronz Érdemkereszt
(polgári tagozat)

kitüntetést adományozott.

Kinevezések

A legfőbb ügyész kinevezte

dr. Eperjes Krisztián legfőbb ügyészségi ügyintézőt, a Kabinet mb. osztályvezetőjét – szolgálati helyén – osztályvezető ügyésszé;

dr. Zsolnai Ákos győri városi mb. vezetőhelyettes ügyészt – szolgálati helyén – vezetőhelyettes ügyésszé;

dr. Balassa István József hevesi,

dr. Köpösdí Orsolya egri városi ügyészségi titkárt – szolgálati helyén –,

dr. Palánky Klárát budapesti kerületi ügyészséghez – változó szolgálati helyre –,

dr. Pírisi Katalint a Budapesti Nyomozó Ügyészséghez

ügyésszé;

dr. Bejczy Alexa zalaegerszegi nyomozó ügyészségi fogalmazót a Zalaegerszegi Városi Ügyészséghez,

dr. Héjja Ildikó lenti,

dr. Szathmáry Zoltán,

dr. Székely György László miskolci,

dr. Való Evelin budaörsi városi ügyészségi fogalmazót – szolgálati helyén – ügyészségi titkárrá.

Áthelyezések, kinevezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Almási Eszter legfőbb ügyészségi ügyintézőt a Legfőbb Ügyészség Kabinetjébe, és egyidejűleg kinevezte ügyésszé;

Vargáné Király Judit veszprémi nyomozó ügyészségi írnokot a Veszprém Megyei Főügyészséghez, és egyidejűleg kinevezte ügyészségi ügyintézővé.

Áthelyezések

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Székely István János főosztályvezető-helyettes ügyészt a Legfőbb Ügyészség Büntetés-végrehajtási Törvényességi Felügyeleti és Jogvédelmi Önálló Osztályára, legfőbb ügyészségi ügyészi munkakörbe;

Fábiánné dr. Jenei Gabriella,

dr. Fejes Zoltánné,

dr. Kecskés Mónika,

dr. Nagy László Csaba,

dr. Pesti László,

dr. Szabolcsi László,

dr. Székér Ildikó,

dr. Törőcsik László,

dr. Vágvölgyi Péter,

dr. Weissenberger Éva,

Zsigmondné dr. Benke Éva legfőbb ügyészségi ügyészt a Legfőbb Ügyészség Közérdekvédelmi Főosztályára;

dr. Molnár Gáborné,

Muhiné dr. Bajzáth Melinda legfőbb ügyészségi ügyészt a Pest Megyei Főügyészségre,

dr. Szilágyiné dr. Dobó Éva,

dr. Virág Mária legfőbb ügyészségi ügyészt,

dr. Nemesánszky Gábor székesfehérvári városi ügyészségi ügyészt a Fővárosi Főügyészségre;

dr. Csecserits István címzetes fellebbviteli főügyészségi ügyész, Pest megyei főügyész helyett a Budakörnyéki Ügyészségre, vezető ügyészi munkakörbe.

A Csongrád megyei főügyész áthelyezte

dr. Turcsik Magdolna szentesi városi ügyészségi ügyészt a Csongrádi Városi Ügyészséghez.

A Jász-Nagykun-Szolnok megyei főügyész áthelyezte

dr. Horváth Elvira szolnoki városi ügyészségi ügyészt a Jászberényi Városi Ügyészséghez.

A Zala megyei főügyész áthelyezte

dr. Polgár Petra zalaegerszegi városi ügyészségi ügyészt a Keszthelyi Városi Ügyészséghez.

Kinevezés módosítások

A legfőbb ügyész

dr. Horányi Miklós szegedi fellebbviteli főügyész vezetői tisztségéről lemondását tudomásul vette, és áthelyezte a Legfőbb Ügyészség Kabinetjébe legfőbb ügyészségi ügyészi munkakörbe, sajtósóvívői feladatok ellátására;

dr. Kunyák Gergely központi nyomozó főügyészségi ügyészt beosztotta a Közigazgatási és Igazságügyi Minisztériumba.

Áthelyezés és megbízás

A legfőbb ügyész áthelyezte

dr. Soós Julianna címzetes főügyészségi ügyész, budakörnyéki vezető ügyészt a Pest Megyei Főügyészséghez, és egyidejűleg megbízta a büntető szakági főügyész helyettesi feladatok ellátásával.

Kirendelések

A legfőbb ügyész kirendelte

dr. Boros Gábor budapesti V. és XIII. kerületi ügyészségi és
dr. Costopulos Orestis fővárosi főügyészségi ügyészt,
dr. Zaránd Viktor budapesti VIII. kerületi vezető helyettes ügyészt a Központi Nyomozó Főügyészségre, főügyészségi ügyészi munkakörbe.

Megbízások

A legfőbb ügyész megbízta

dr. Belovics Ervin legfőbb ügyész helyett a Jogi Képviselői Önálló Osztály tevékenységének irányításával és felügyeletével,
dr. Fazekas Géza központi nyomozó főügyészségi ügyészt – szolgálati helyén – az osztályvezető ügyészi feladatok ellátásával.

Kirendelés és megbízás

A legfőbb ügyész kirendelte

dr. Lajtár István legfőbb ügyészségi osztályvezető ügyészt a Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztályra, és egyidejűleg megbízta a főosztályvezető ügyészi,
dr. Hajdu Magdolna Éva főosztályvezető-helyettes ügyészt a Gyermek- és Ifjúságvédelmi Önálló Osztályra, és egyidejűleg megbízta az osztályvezető ügyészi,
dr. Zsíros Zsolt címzetes főügyészségi ügyész, miskolci városi vezető ügyészt a Szabolcs-Szatmár-Bereg Megyei Főügyészséghez, és egyidejűleg megbízta a főügyészi,
dr. Soltész Miklós fővárosi főügyészségi ügyészt a Budapesti XIV. és XVI. Kerületi Ügyészséghez, és egyidejűleg megbízta a vezető helyettes ügyészi munkakör ellátásával.

Megbízás megszűnése

A legfőbb ügyész megszűntnek tekintette

dr. Varga Zs. András legfőbb ügyész helyettesnek a Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztály főosztályvezető ügyészi feladatok ellátására adott megbízását.

Szolgálati viszony megszűnések

Szolgálati viszonya megszűnik

Győri Györgyné dr. főosztályvezető-helyettes ügyésznek,

dr. Dobozi József,

dr. Jáger Julianna,

dr. Molnár János legfőbb ügyészségi ügyésznek

2011. augusztus 15. napjával,

dr. Laczkovics Mária,

dr. Szabó Ilona,

dr. Tóth Csilla legfőbb ügyészségi ügyésznek,

dr. Rokonainé dr. Török Borbála fővárosi főügyészségi ügyésznek,

dr. Urbán László a Székesfehérvári Városi Ügyészségen szolgálatot teljesítő főügyészségi ügyésznek

2011. augusztus 31. napjával,

Csiba Istvánné legfőbb ügyészségi írnoknak 2011. június 30. napjával,

Hujder Nándor Tibor legfőbb ügyészségi fizikai alkalmazottnak 2011. május 24. napjával,

Kamocsa Sándorné legfőbb ügyészségi írnoknak 2011. június 30. napjával,

Szabó János legfőbb ügyészségi gépjárművezetőnek 2011. november 17. napjával,

Tóth Szilvia legfőbb ügyészségi írnoknak 2011. május 22. napjával.

Halálozások

Dr. Farkas Imre ny. legfőbb ügyészségi csoportvezető ügyész életének 91. évében,

dr. Kiss Imre ny. Vas megyei főügyészségi ügyész életének 80. évében elhunyt. Az ügyészi szervezet mindkettejüket saját halottjaként temetteti el.

Igazolványok érvénytelenítése

Dr. Kumpár Irén legfőbb ügyészségi ügyész 012739,

dr. Földes József Jász-Nagykun-Szolnok megyei főügyészségi ügyész 011448,

dr. Csaba Attila ny. Veszprém megyei főügyészségi ügyész 011557, valamint

Vigvári Mária legfőbb ügyészségi osztályvezető 101272 sorszámú szolgálati igazolványát a Legfőbb Ügyészség Személyügyi, Továbbképzési és Igazgatási Főosztálya érvénytelenítette.

KÖZLEMÉNYEK

Tájékoztató a lakásépítési alap 2010. évi felhasználásáról

A Legfőbb Ügyészség Lakásbizottsága 2010-ben 65 kamatmentes munkáltatói kölcsön iránti kérelmet bírált el, 10%-kal többet, mint 2009-ben.

A 65 kérelemből 8 előzetes állásfoglalásra irányult. Egy kérelmet kellett elutasítani, ennek oka az volt, hogy az ügyészségi alkalmazott lakásigénye meghaladta a jogszabályban meghatározott méltányolható mértéket.

A folyósítható összeg felső határa 2010-ben nem emelkedett.

A 2010. évben – kérelmének elfogadását követően – 56 ügyészségi alkalmazott számára fizették ki ténylegesen a kamatmentes munkáltatói kölcsönt, összesen 64 380 000 Ft-ot. Így az egy főre jutó összeg 1 149 643 Ft volt, amely a lakásárak ismeretében még mindig csekély.

A munkáltatói kölcsönben részesítettek számát szervezeti egységek szerinti bontásban a melléklet tartalmazza.

*Személyügyi, Továbbképzési
és Igazgatási Főosztály*

Melléklet

	fő	forint	átlag
Legfőbb ügyészség	10	10 226 000	1 022 600
Fővárosi Fellebbviteli Főü.	2	2 136 000	1 068 000
Szegedi Fellebbviteli Főü.	0	0	–
Pécsi Fellebbviteli Főü.	0	0	–
Debreceni Fellebbviteli Főü.	0	0	–
Győri Fellebbviteli Főü.	0	0	–
Központi Nyomozó Főü.	0	0	–
Főváros	6	7 120 000	1 186 667
Baranya	3	3 136 000	1 045 333
Bács-Kiskun	3	4 538 000	1 512 667
Békés	2	2 136 000	1 068 000
Borsod-Abaúj-Zemplén	5	5 828 000	1 165 600
Csongrád	1	1 780 000	1 780 000
Fejér	1	1 068 000	1 068 000
Győr-Moson-Sopron	0	0	–
Hajdú-Bihar	3	3 636 000	1 212 000
Heves	1	1 000 000	1 000 000
Jász-Nagykun-Szolnok	3	3 548 000	1 182 667
Komárom-Esztergom	2	2 848 000	1 424 000

	fő	forint	átlag
Nógrád	0	0	–
Pest	5	4 458 000	891 600
Somogy	2	3 400 000	1 700 000
Szabolcs-Szatmár-Bereg	2	2 068 000	1 034 000
Tolna	3	2 606 000	868 667
Vas	1	1 068 000	1 068 000
Veszprém	1	1 780 000	1 780 000
Zala	0	0	–
OKRI	0	0	–
Összesen	56	64 380 000	1 149 643

Pályázati felhívás ügyészi állások betöltésére

A legfőbb ügyész az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (Üsztv.) 14/C. §-ának (1) bekezdése alapján

pályázatot hirdet

- budapesti kerületi ügyészségre – változó szolgálati helyre – öt büntetőjogi szakági ügyészi,
- a Gyulai Városi Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi,
- a Gyulai Nyomozó Ügyészségre ügyészi és
- a Mosonmagyaróvári Városi Ügyészségre büntetőjogi szakági ügyészi állás betöltésére.

Az ügyész kinevezésének általános feltételeit az Üsztv. 14–14/C. §-ai állapítják meg.

A Gyulai Nyomozó Ügyészség ügyészi álláshelyére való kinevezés feltétele, hogy a jelölt járuljon hozzá nemzetbiztonsági ellenőrzéséhez, és a „C” szintű biztonsági szakvélemény ne tartalmazzon kockázati tényezőt.

Az ügyész nem lehet tagja pártnak és politikai tevékenységet sem folytathat.

A nem ügyész pályázót a legfőbb ügyész első alkalommal – az Üsztv. 14. §-ának (4) bekezdésében írt feltételektől függően – három évre vagy határozatlan időre nevezi ki.

Az ügyész járandóságára az Üsztv. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képzési követelményeknek és az Üsztv. 14. §-a (5) bekezdésében írt kinevezési feltételeknek való megfelelést igazoló eredeti okiratok vagy azok hiteles másolatai.

Az ügyészségi alkalmazottaknak és a volt ügyészségi alkalmazottaknak a pályázatban nem kell szerepeltetni, illetőleg nem kell csatolni mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz.

A nem ügyész pályázónak külön íven egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben választójogának meglétére hivatkozik, továbbá amely szerint hajlandó alávetni magát a pályáalkalmassági vizsgálatnak, vállalja a vizsgálat költségeinek megelőlevezését, egyben hozzájárul ahhoz, hogy az egészségügyi és személyes adatait a vizsgálat végzésében közreműködő szervek és személyek, továbbá a szakmai véleményt törvény alapján megismerni jogosult szervek és személyek kezeljék.

A pályáalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak – az általa ellátott munkaköröktől függően – egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy vagyonynyilatkozat-tételi kötelezettséget nem szegett meg, továbbá nem áll

legsúlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt. Csatolnia kell egy olyan nyilatkozatot is, amely szerint nem tagja pártnak és politikai tevékenységet nem folytat.

A nem ügyészségi alkalmazottnak a pályázathoz mellékelni kell a személyes adatok kezeléséhez való hozzájárulását.

Az Üsztv. 14/A. §-ának (1) bekezdéséből következően az ügyészi kinevezéshez a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek hatósági bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tényt, hogy az Üsztv. 14. §-a (7) bekezdésének a)-f) pontjában meghatározott körülmények vele szemben nem állnak fenn.

Az egyes vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségekről szóló 2007. évi CLII. törvény 3. §-a (2) bekezdésének f) pontja értelmében az ügyész – az 5. § (3) bekezdésében írt eset kivételével – vagyonyilatkozat tételére kötelezett. E törvény 5. §-a (1) bekezdésének a) pontja szerint vagyonyilatkozat-tételi kötelezettségének – a 6. § (2) bekezdésében írt kivétellel – kinevezését megelőzően köteles eleget tenni.

A pályázat érvénytelen, ha

- elkésett,
- kellékhányos,
- a jelölt a kinevezés általános és különös feltételeinek a beérkezésre előírt határidő leteltékor nem felel meg. (A hatósági bizonyítványt, a vagyonyilatkozatot és a választójogot igazoló okiratot külön felhívásra kell benyújtani.)

A pályázatokat az illetékes ügyészi tanács véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatoknak

- budapesti kerületi ügyészség álláshelyei esetében a Fővárosi Főügyészségre (1054 Budapest, Akadémia u. 13.),
- a Gyulai Városi Ügyészség és a Gyulai Nyomozó Ügyészség álláshelyei esetében a Békés Megyei Főügyészségre (5700 Gyula, Városház u. 6–8.)

2011. április 11-én 13 óráig,

- a Mosonmagyaróvári Városi Ügyészség álláshelye esetében a Győr-Moson-Sopron Megyei Főügyészségre (9021 Győr, Szent István u. 6.)

2011. május 13-án 13 óráig

kell beérkezniük.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a pályázati határidő lejártát követő hatvan napon belül értesítjük.

*Személyügyi, Továbbképzési
és Igazgatási Főosztály*

Pályázati felhívás
ügyészségi titkári állások betöltésére

1. A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (Üsztv.) 16. §-ának (4) bekezdése és a 79. §-ának (2) bekezdése alapján

pályázatot hirdet

budapesti kerületi ügyészségre – változó szolgálati helyre – öt büntetőjogi szakági ügyészségi titkári állás betöltésére.

Az ügyészségi titkár kinevezésének feltételeit az Üsztv. 79. §-ának (1)–(2) bekezdése, 14. §-ának (7) bekezdése és 14/B. §-a állapítja meg.

Az ügyészségi titkár nem lehet tagja pártnak és politikai tevékenységet sem folytathat.

Az ügyészségi titkár járandóságára az Üsztv. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, a képesítési követelményeknek (egyetemi jogi végzettség, jogi szakvizsga) megfelelést igazoló eredeti okiratok, vagy azok hiteles másolatai.

Az ügyészségi alkalmazottnak és a volt ügyészségi alkalmazottnak a pályázatban nem kell szerepeltetni, illetőleg nem kell csatolni mindazt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy nem áll a legsúlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt; nem tagja pártnak és politikai tevékenységet nem folytat; valamint hozzájárul a személyes adatok kezeléséhez.

A pályázónak arról is nyilatkoznia kell, hogy a pályáalkalmassági vizsgálatnak hajlandó alávetni magát, továbbá vállalja a vizsgálat költségeinek megelőlegezését, valamint hozzájárul ahhoz, hogy az egészségügyi és személyes adatait a vizsgálat végzésében közreműködő szervek és személyek, a szakmai véleményt törvény alapján megismerni jogosult szervek és személyek kezeljék.

A pályáalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

Az ügyészségi titkári kinevezéshez a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek hatósági bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tényt, hogy az Üsztv. 14. §-a (7) bekezdésének a)-f) pontjában meghatározott körülmények vele szemben nem állnak fenn.

A pályázat érvénytelen, ha

– elkésett,

– kellékhányos,

– a jelölt a kinevezés feltételeinek a benyújtásra előírt határidő leteltekor nem felel meg. (A hatósági bizonyítványt és a magyar állampolgárságot igazoló okiratot külön felhívásra kell benyújtani.)

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatoknak a Fővárosi Főügyészségre (1054 Budapest, Akadémia u. 13.)

2011. április 11-én 13 óráig

kell beérkezniük.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a benyújtási határidő lejártát követő hatvan napon belül értesítjük.

2. A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (Üsztv.) 16. §-ának (4) bekezdése és a 79. §-ának (2) bekezdése alapján

pályázatot hirdet

– a Debreceni Katonai Ügyészségre

katonai ügyészségi titkári állás betöltésére.

Az ügyészségi titkár kinevezésének feltételeit az Üsztv. 79. §-ának (1)–(2) bekezdése, a 14. §-ának (7) bekezdése és a 14/B. §-a állapítja meg, melyek többek között a következők: magyar állampolgárság, egyetemi jogi végzettség, jogi szakvizsga, hivatásos katonai szolgálatra való alkalmasság.

Az ügyészségi titkár nem lehet tagja pártnak és politikai tevékenységet sem folytathat.

Az ügyészségi titkár járandóságára az Üsztv. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázat kellékei: a legfontosabb személyi adatokat, szakmai életutat bemutató fényképes önéletrajz, az előírt képzési és az egyéb követelményeknek megfelelést igazoló okiratok, vagy azok hiteles másolatai.

Az ügyészségi alkalmazottnak és a volt ügyészségi alkalmazottnak a pályázatban nem kell szerepeltetnie, illetőleg nem kell csatolnia azt, amit a személyi nyilvántartás tartalmaz.

A nem ügyészségi alkalmazott pályázónak egy olyan nyilatkozatot is mellékelnie kell, amelyben kijelenti, hogy nem áll a legsúlyosabb fegyelmi büntetés hatálya alatt; nem tagja pártnak és politikai tevékenységet nem folytat; hozzájárul személyes adatai kezeléséhez, valamint a személyes adatait tartalmazó adathordozót eredménytelen pályázat esetén visszakéri, vagy hozzájárul azok további pályázatok során való felhasználásához.

A nem ügyészségi titkár pályázónak arról is nyilatkoznia kell, hogy hozzájárul a pályaalkalmassági vizsgálat elvégzéséhez, ebben tudomásul veszi egészségügyi és személyes adatainak kezelését és vállalja a vizsgálati költségek megelőlegzését.

A pályaalkalmassági vizsgálat költsége a pályázót terheli, ha kinevezésére nem kerül sor.

Az ügyészségi titkár kinevezéséhez a tisztségre jelölt, pályázatot elnyert személynek hatósági bizonyítvánnyal kell igazolnia azt a tényt, hogy az Üsztv. 14. §-a (7) bekezdésének a)–f) pontjában meghatározott körülmények vele szemben nem állnak fenn.

A pályázat érvénytelen, ha

– elkésett,

– kellékhányos,

– a jelölt a kinevezés feltételeinek a benyújtásra előírt határidő leteltekor nem felel meg. (A hatósági bizonyítványt és a magyar állampolgárságot igazoló okiratot külön felhívásra kell benyújtani.)

A pályázatokat a Katonai Főügyészség Ügyészi Tanácsa és a Debreceni Katonai Ügyészség szakmai vezetése véleményezi.

A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A pályázatoknak a Katonai Főügyészség személyügyi és információs önálló osztályára (1363 Budapest, Pf. 10.)

2011. április 30-ig

kell beérkezniük.

A pályázat eredményéről a jelentkezőket a benyújtási határidő lejártát követő hatvan napon belül értesítjük.

*Legfőbb Ügyészség
Személyügyi, Továbbképzési
és Igazgatási Főosztály*

*Katonai Főügyészség
Személyügyi és Információs
Önálló Osztály*

Pályázati felhívás
katonai ügyészségi fogalmazói állások betöltésére

A Magyar Köztársaság legfőbb ügyésze az ügyészségi szolgálati viszonyról és az ügyészségi adatkezelésről szóló 1994. évi LXXX. törvény (Üsztv.) 16. §-ának (4) bekezdése és a 79. § (1) bekezdése alapján

pályázatot hirdet

- a Budapesti Katonai Ügyészségen, valamint
- a Debreceni Katonai Ügyészségen

katonai ügyészségi fogalmazói állás betöltésére.

A fogalmazó kinevezésének feltételeit az Üsztv. 79. §-ának (1) bekezdése és 14. §-ának (7) bekezdése állapítja meg.

A fogalmazói beosztás ellátásához szükséges a hivatásos katonai szolgálatra való alkalmasság. A kinevezésről a legfőbb ügyész dönt.

A fogalmazó nem lehet tagja pártnak és politikai tevékenységet sem folytathat.

A fogalmazó járandóságára az Üsztv. rendelkezései vonatkoznak.

A pályázatokat a Katonai Főügyészség személyügyi és információs önálló osztályára (1363 Budapest, Pf. 10.) kell benyújtani a mellékelt Adatlap pontos kitöltésével együtt.

A pályázatoknak a benyújtás helyére történő beérkezési határideje

2011. április 30.

A pályázatnak tartalmaznia kell:

- A pályázó fényképes, géppel írott részletes, magyar nyelvű, hagyományos (mondatokban fogalmazott) szakmai önéletrajzát 2 példányban.

- A pályázati felhívás mellékletében szereplő „Adatlapot” 6 példányban (géppel vagy kézzel olvashatóan kitöltve; a kitöltött adatlapot aláírás előtt lehet sokszorosítani, de minden példányra eredeti aláírás szükséges). Telefonszám megadása nem mellőzhető.

- Az „Adatlap” egyes adatait igazoló okiratokat, különösen:

- = a jogi diploma közjegyző által hitelesített másolatát, végzős joghallgatóknál ennek hiányában a felsőoktatási intézmény által a tanulmányok befejezéséről kiállított eredeti igazolást, melynek tartalmaznia kell az oklevél fokozatát is,

- = az idegen nyelvismeretet igazoló okiratok egyszerű másolatát (kizárólag az államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítványokat lehet feltüntetni; nemzetközi nyelvvizsgák csak akkor vehetők figyelembe, ha a honosításuk megtörtént és az erről szóló dokumentumot is csatolták a pályázathoz; egyetemi lektorátusi vizsgák nem tüntethetők fel),

- = ügyészségi szakmai gyakorlat esetében a gyakorlatról szóló igazolást, vagy annak másolatát.

A teljes index másolatát a fényképtől kezdődően valamennyi bejegyzést tartalmazó oldalig.

A pályázó szakmai érdeklődési körét, szakdolgozatának témáját, a témaválasztás indokait, esetleges tudományos munkáját, publikációit (a kísérőlevélben vagy az önéletrajzban).

A pályázati anyag bekötése, vagy lefűzése mellőzendő. A pályázó a meghallgatás időpontjáról és helyéről külön értesítést kap.

Az elbírálásnál a tanulmányi eredmények és nyelvtudás mellett a pályázó tudományos-szakmai tevékenysége, az ügyészség iránti érdeklődése (ügyészségi szakmai gyakorlat, ügyészség által joghallgatók számára szervezett konferenciákon való részvétel, Kozma Sándor Tudományos Pályázaton elért helyezése, szakdolgozat témaválasztása) is szerepet játszik.

A jelentkezőket a pályázat eredményéről a pályázati határidő lejártát követő hatvan napon belül értesítjük.

Katonai Főügyészség
Személyügyi és Információs Önálló Osztály

ADATLAP
ügyészeti fogalmazói álláshely
betöltése iránt benyújtott pályázathoz

Szem. / /2011.
(nem kell kitölteni!)

Pályázó neve:

Pályázó születési neve:

Anyja születési neve:

Állandó lakcím: irányítószám:

település:

utca, út, tér (egyéb):

házsám:

emelet:

ajtó:

Értesítési cím:

Figyelem! Amennyiben az állandó lakcím és az értesítési cím azonos, nem kell kitölteni!

utca, út, tér (egyéb):

házsám:

emelet:

ajtó:

Telefon (mobil): +36

Telefon +36-

Születési hely, idő (év, hónap, nap):

E-mail cím, amelyen a meghallgatói értesítést fogadja:

Jogi diploma:

kiállítás dátuma (év, hó, nap):

fokozata:

oktatási intézmény:

tagozat (nappali, esti, levelező stb.):

Szigorlatok érdemjegyei:

Államvizsgatantárgyak,
érdemjegyek:

tantárgy neve:

jegy:

tantárgy neve:

jegy:

Polgári eljárásjog:

Büntető eljárásjog:

Államilag elismert nyelvvizsga-bizonyítvánnyal igazolt nyelvtudás:

nyelv:

fok:

típus:

Folytatás a következő lapon!

ADATLAP
ügyészségi fogalmazói álláshely
betöltése iránt benyújtott pályázathoz

(Folytatás az előző lapról)

Megpályázott ügyészség(ek) rangsorolva:

1.		4.	
2.		5.	
3.		6.	

Jelenlegi munkahely neve, címe:

foglalkozás:

.....

Korábbi ügyészségi pályázatával kapcsolatos meghallgatás dátuma (év, hónap):

A korábbi pályázatot milyen név alatt nyújtotta be: (amennyiben ez nem egyezik sem a születési, sem a jelenlegi névvel):

Hozzájárulok személyes adataim kezeléséhez a pályázat során: Igen Nem

A pályázat sikertelensége esetén hozzájárulok, hogy személyes adataimat további pályázatok során történő felhasználás érdekében a Legfőbb Ügyészség kezelje. Igen Nem

Szakedolgozat címe:

Évfolyamdolgozatok címei:

Szakmai gyakorlatok [mettől meddig (év, hó, nap), hol]:

Kozma Sándor Tudományos Pályázaton való részvétel, elért helyezés (év, téma, jelige, helyezés):

Tudományos tevékenység (publikációk, ösztöndíjak, külföldi képzések, OTDK, TDK, tanszéki demonstráció stb.):

Jelenleg folytatott tanulmányok, párhuzamos képzés:

További diplomák, egyéb végzettség:

Korábbi munkahelyek [mettől meddig (év, hó, nap), hol, foglalkozás] kezdve a legutóbbival:

Alulírott pályázó kijelentem, hogy a fent közölt adatok a valóságnak megfelelnek. Tudomásul veszem, hogy a személyes adataimat tartalmazó adathordozókat, a pályázat sikertelensége esetén megsemmisítik a további pályázatok során történő felhasználásra vonatkozó hozzájárulásom (*Adatlapp 2. oldal*), vagy a pályázati anyag visszaküldésére vonatkozó, írásbeli kérelmem hiányában.

Kelt:, 2011. hó nap

.....
 pályázó aláírása

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című könyvét

Az előszóban dr. Lomnici Zoltán a következő szavakkal ajánlja a kötetet:

„Az olvasó kezébe olyan könyv (tankönyv, szakmai háttéranyag) kerül, amely tudományos igényességgel és a gyakorlati alkalmazhatóság szándékával mutatja be a bírói etika szakmai-morális alapjait. A kötet jelentős nemzetközi kitekintést nyújt, amikor más országok gyakorlatának, szabályozásának feltárását is vállalja.

A tapasztalt és a tárgykör nemzetközi összefüggéseit is jól ismerő szerzők – helyeselhető módon – abból indultak ki, hogy a bírák etikus magatartása és eljárása az eljárások résztvevői – a peres felek, a vádló, a védő, a jogi képviselő, a büntetőügyekben a vádlott – számára garanciális jelentőségű, mert megteremti/megadja az eljárás minőségét is. A szerzők a bírói etika érvényesülését is vizsgálták a peres eljárás másik minőségi követelményének, a fair eljárás igényének megvalósulásával összefüggésben.

A tisztességes eljárás napjainkban nemzetközi jogi, alkotmányos és morális követelményt is jelent, amelynek tartalma az Emberi Jogok Európai Bírósága és – egyre inkább – az Európai Bíróság esetjogából ismerhető meg. A kötet számos jogeset bemutatásával szolgálja a hazai jogi kultúra színvonalának emelését, a tiszta, demokratikus közállapotok, a bírák és a bíróságok tekintélye megóvását.

A könyv fontos tananyag a bírák, ügyészek, ügyvédek számára, de különös haszonnal forgathatják gyakorló politikusok, a tudományos élet képviselői, a média munkatársai és mindenki, aki felelősséget érez a hazai jogállam, a jogrend minőségéért.”

A kötet 184 oldal terjedelmű, ára **600 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Kondorosi Ferenc–Uttó György–Visegrády Antal

A bírói etika és a tisztességes eljárás

című, 184 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **600 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

Dr. Bócz Endre

KRIMINALISZTIKA A TÁRGYALÓTEREMBEN

című könyvét

A kriminalisztika ma már az egyetemeken jogi karain kötelező tantárgy, de a tematika, amely szerint tanítják, egyetemenként változó. Mindenütt közös jellemző azonban, hogy a tananyag alapvetően a bünyügyi nyomozás kriminalisztikájához igazodik, mondhatni, a Rendőrtiszti Főiskola kriminalisztikai tananyagának rövidített és egyszerűsített kivonata. A hagyományos jogi pályákon – bíró, ügyész, ügyvéd – működő jogász számára azonban csaknem feleslegesnek mondható sok olyasmi, aminek a készsége ismerete egy nyomozó számára szinte létfontosságú, ugyanakkor létfontosságú sok olyan dolog, amit hasznos ugyan, de nem feltétlenül szükséges egy nyomozónak tudnia. Máshová esnek a hangsúlyok a nyomozásnál, és máshová a hagyományos jogász pályák gyakorlásának terepén, a bírósági eljárásban. Más szempontok vezérlik a jogalkalmazót annak függvényében is, hogy milyen eljárási funkciót lát el. Ez a könyv több évtizedes jogalkalmazói gyakorlat és a kriminalisztika oktatásában évek hosszú során kifejtett tevékenység tapasztalatait összegzi. Haszonnal forgathatják ügyvédjelöltek, bírósági és ügyészségi fogalmazók, de bizonyára találnak benne újszerű ismereteket már gyakorlottabb jogászok is. A bizonyítás kriminalisztikai indíttatású elmélete, a büntetőeljárás kényszerintézkedések feltételeinek kriminalisztikai szemléletű értelmezése, a perbeszéd szerkesztésével, érvelési rendszerével foglalkozó gyakorlatias fejtegetések még azok számára is adhatnak új ötleteket, akik már rendelkeznek némi gyakorlattal.

A kötet 164 oldal terjedelmű, ára **800 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Dr. Bócz Endre

KRIMINALISZTIKA A TÁRGYALÓTEREMBEN

című, 164 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **800 Ft** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

R. C. van Caenegem

Bevezetés a nyugati alkotmányjogba

című kötetét

Caenegem professzor művének lefordítása mellett számos érv szól. Nem csak az, hogy az európai jogtörténet-sz-társadalom egybehangzó véleménye szerint a legjobb, a legszellemesebb feldolgozása a témának; olyan munka, amely a nyugati gondolkodásnak az államfejlődés, az alkotmány és a jog viszonyrendszeréről az egyik legteljesebb szintézise. Ugyanis az 5. századtól – terminus a quo – további 15 századon át – terminus ad quem – a jelenkorig terjedő európai világ nagy összehasonlító foglalatosa a kötet.

A „három Európa kísérletből” ebben a terjedelmes idődimenzióban kettő részletes analízissel szerepel. Az Első Európa (5–9. század) a 9. században bomlott fel, majd a politikai megszakítottságból 1100 körül újjáéledt. A Fürstenstaat, a familáritáson alapuló „nemzetállamokhoz”, majd a monarchia az abszolút és a felvilágosult változataival a modern állam formációihoz vezetett. Ennek gyümölcsét pedig a 19. századi liberális, alkotmányos, parlamentáris állam tovább nemesítette. S ez a szuverén nemzetállam – Második Európa – mindmáig a legfontosabb nagy társadalmi egységgé debütált.

A Harmadik Európa kísérlet, a jelenkori Európai Unió sajátosan szerepel a műben. Részben példák sokaságával illusztrálja a szerző az alkotmányos, jogi értékek kötelező továbbélési igényét, részben pedig ezek meghaladásaként a szupranacionális intézmények létrehozásának szükségességét hangsúlyozza. Ám itt is a bölcsesség, a tudósi kétely, a mértéktartás jellemzi. Egyes történeti párhuzamait apóprojáról a jellemző kutatási habitussal, viszontkérdésekkel él. Így például mit is kezdhetünk az Európai Közösséggel? Hiszen „az EK éppen olyan meghökkenítő dolgokkal tud szolgálni nekünk, mint a német ancien régime Puffendorfnak”. Avagy másutt D. Lasok és Bridge értékelésére hivatkozik, miszerint az „EU alkotmányos struktúrája még mindig a spekuláció szférájába tartozik”. Az új Harmadik Európa kísérlet igazi dilemmája a jóléti állam és a gondoskodó állam közötti választási alternatíva. A Rechtstaat-Verfassungsstaat milyen formációvá történő alakítása a jelenkor nagy államelméleti projektje. Az új európai intézményrendszer létrehozásakor arra kell törekedni, hogy az EU mint sui generis intézmény az emberi jogokat valóban realizáló, azokat egyenlően kiterjesztő, emberibb társadalomként funkcionáljon.

Az új generáció kihívása éppen ennek a kérdésnek a megoldása. A „Bologna típusú”, kétfokozatú képzés ugyan a feladat-végrehajtó értelmiségi típust favorizálja, de a mesterfokozatú képzésben lehetőséget teremt a problémamegoldó készség fejlesztésére is. E monográfia magyar nyelvű változata a Budapesti Corvinus Egyetem Közigazgatás-tudományi Karának mesterszakos hallgatói részére született egyik tananyag.

A kötet 448 oldal terjedelmű, ára **800 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem a

Bevezetés a nyugati alkotmányjogba

című, 448 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **800 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

A magyar jogtudomány klasszikusai sorozatában

Beöthy Zsigmond
ELEMI MAGYAR KÖZJOG

című kötetét

Az Elemi magyar közjog – amely az első magyar nyelvű közjogi összegzés – 1846-ban látott napvilágot. Két részre tagolódik: Magyarország polgári alkotmányára és közigazgatására, s ezen belül a 104 paragrafusra tagozódó intézményrendszert. Azért is becses értékű e szintézis, mert a klasszikusan átmeneti, polgári átalakulás előtti monarchiát mutatja be a szerző, Beöthy Zsigmond (1819–1896), aki kezdetben közigazgatási pályán tevékenykedett, majd pályafutását 1883-ban, nyugállományba vonulásakor királyi táblai tanácselnökként fejezte be. Szakirodalmi munkásságáért számos kitüntetésben részesült. E közjogi kuriózumot a magyar jogtörténet, jogi kultúra iránt érdeklődők figyelmébe ajánljuk.

A kötet 142 oldal terjedelmű, ára **800 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Beöthy Zsigmond
ELEMI MAGYAR KÖZJOG

című, 142 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **800 Ft** áfával) példányban, és kérem, juttassák el alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

Bárd Károly

**Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

**A tisztességes eljárás büntetőügyekben
– emberijog-dogmatikai
értekezés**

című könyvét

A tisztességes eljárás elméleti kérdései és gyakorlati érvényesülése iránt érdeklődők előtt – eddig megjelent kötetek révén – már jól ismert szerző a könyv borítóján ekképpen ajánlja az olvasók figyelmébe tanulmányát:

„A könyv írásának kezdetén elsősorban az foglalkoztatott, hogy mennyiben járulhat hozzá a strasbourgi Emberi Jogok Bíróság az európai államok igazságszolgáltatási rendszereinek közelítéséhez. A vizsgálat során aztán olyan alapvető kérdésekkel szembesültem, mint az igazságszolgáltatás szerepe a demokráciában, a tisztességes eljárás-hoz való jog helye az alapjogok rendszerében vagy a jogokról való lemondás és annak korlátai. Elsősorban a strasbourgi esetjog alapján elemzem a tisztességes eljárás azon elemeit, amelyek értelmezésében mind a mai napig bizonytalanság észlelhető a magyar joggyakorlatban: mit kíván a bírói pártatlanság, hogyan teremthető meg az összhang a véleménynyilvánítás szabadsága és a bíróságok tekintélyének megőrzése iránti érdek között, mi legyen a törvénysértően megszerzett bizonyítékok sorsa, meddig terjed a hallgatás joga? Nos, ezekről a kérdésekről szól a könyv. Meg sok minden másról.....”

A kötet 320 oldal terjedelmű, ára **1500 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Bárd Károly

**Emberi jogok
és büntető igazságszolgáltatás
Európában**

című, 320 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **1500 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyintéző neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó
megjelentette

Hack Péter

A BÜNTETŐHATALOM FÜGGETLENSÉGE ÉS SZÁMONKÉRHETŐSÉGE

című kiadványát

A könyv a büntetőhatalom gyakorlását abból a szempontból vizsgálja, hogy a bíróság és az ügyészség függetlensége és számonkérhetősége hogyan befolyásolja az igazságszolgáltatás tevékenységét. Az író három, egymással szorosan összefüggő témakört dolgoz fel. Az első a bírói függetlenség és számonkérhetőség kérdése, valamint ezek szervezeti biztosítékai. A második témakör az ügyészség szerepét és alkotmányos státusát érinti. A harmadik a büntetőeljárás törvény elkészültének folyamatát rekonstruálja abból a szemszögből, hogy miként befolyásolta a bírói és ügyészi szervezet a kodifikációt.

Hack Péter ebben a kötetben azt szeretné bizonyítani, hogy a jogalkotó által megfogalmazott eljárási szabályok, illetve az igazságszolgáltatás szervezeteit szabályozó joganyag csak részben határozzák meg azt, hogy a büntető igazságszolgáltatás hogyan zajlik. Annak megértéséhez, hogy mi hogyan működik ezen a rendszeren belül, tisztában kell lennünk azokkal a szervezeti érdekekkel is, amelyek az eljárás egyes szereplőinek szerepfelfogását, döntéseinek hátterét meghatározzák. Ez a megközelítés indokolja, hogy a szerző művében azon tényezők elemzésére koncentráljon, amelyek akadályozzák, hogy ezek a szervezetek optimálisan teljesítsék feladatukat.

A kötet 382 oldal terjedelmű, ára **1000 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

Hack Péter

A BÜNTETŐHATALOM FÜGGETLENSÉGE ÉS SZÁMONKÉRHETŐSÉGE

című, 382 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **1000 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házsám:

Ügymintező neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....
cégszerű aláírás

A Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó

megjelentette

*dr. Kondorosi Ferenc***Jogalkotás a XXI. század hajnalán**

című könyvét

A XXI. század nemzeti jogalkotását minden eddiginél jobban meghatározza a nemzetközi társadalmi és gazdasági környezet, amelynek háttérében az európai integráció hatása, valamint a globalizációs folyamatok húzódnak meg. Az Emberi Jogok Európai Egyezménye, az Unió Alapjogi Chartája vagy az Alkotmányos Szerződés alapelvei csak néhány olyan példája a „nemzetek felett álló jognak”, amelyek a nemzeti jogalkotás tekintetében is iránymutatók lehetnek.

A megjelent kötet – a szakkönyvpiacon hiánypótló jelleggel – tudományos igényességgel, ugyanakkor a gyakorlati alkalmazhatóság szándékával mutatja be a XXI. század nemzeti jogalkotásának tendenciáit. A könyv széles körű nemzetközi kitekintést nyújt, amelyben az uniós jogfejlődés elemzésének központi szerep jut.

A kötet szerzője, a tapasztalt jogtudós és gyakorlati szakember alaptézise, hogy „a jogdogmatikai megfontolásokat figyelembe vevő, minőségi normaalkotás programszerű érvényesítése és a konzisztens, áttekinthető jogrendszer eszményképének követése kedvező irányba befolyásolhatja a normák címzettjeinek magatartását, annak érdekében, hogy a jog legfőbb, alkotmányos küldetését teljesítse”.

A szerző részletesen vizsgálja a hatékony jogi szabályozás kulcskérdéseit, a hazai jog, valamint a nemzetközi és az európai uniós jog összefüggéseit, eközben mindig kellő hangsúlyt fektetve korunk demokratikus jogállami alapértékeire: az emberi jogokra és az alkotmányosságra. Az olvasó bepillantást nyerhet a jogharmonizáció „kulisszatitkaiba”, a biztonság jogalkotásban érvényesülő tényezőinek problematikájába, valamint polgári jogi és büntetőjogi jogalkotásunk legújabb eredményeibe.

A XXI. század elejének kodifikációját elemző kötet egyszerre tankönyv, olvasókönyv és gyakorlati útmutató. Használhatják a társadalomtudományi karok hallgatói, a közigazgatásban dolgozó szakemberek, a politikusok, a média munkatársai és mindenki, aki felelősséget érez a hazai jogállam, jogrend minőségének javításáért.

A kötet 264 oldal terjedelmű, ára **400 forint** áfával.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411), illetve megrendelhető a kiadó ügyfélszolgálatán (fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: megrendeles@mhk.hu).

MEGRENDELÉS

Megrendelem

*dr. Kondorosi Ferenc***Jogalkotás a XXI. század hajnalán**

című, 264 oldal terjedelmű kiadványt (ára: **400 forint** áfával) példányban, és kérem, juttassák el az alábbi címemre:

A megrendelő (cég) neve:

Címe (város, irányítószám):

Utca, házszám:

Ügyműködés neve, telefonszáma:

A megrendelő (cég) bankszámlaszáma:

A megrendelt példányok ellenértékét a postaköltséggel együtt, a szállítást követő számla kézhezvétele után, 8 napon belül átutaljuk a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadónak a számlán feltüntetett pénzforgalmi jelzőszámára vagy postai úton a fenti címre.

Keltezés:

.....

cégszerű aláírás

A szerkesztésért felelős: dr. Lajtár István.

Kiadja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó (1085 Budapest, Somogyi B. u. 6., www.mhk.hu).

A kiadásért felelős: dr. Kovács Mónika mb. ügyvezető igazgató.

Előfizetésben megrendelhető a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó ügyfélszolgálatán (1085 Budapest, Somogyi Béla u. 6., 1394 Budapest 62., Pf. 357, fax: 318-6668, 338-4746, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu) vagy a www.mhk.hu/kozlonybolt internetcímen.

Előfizetésben terjeszti a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó a Magyar Posta Zrt. közreműködésével.

Telefon: 235-4554, 266-9290/240, 241 mellék.

Terjesztés: tel.: 317-9999, 266-9290/245 mellék.

Példányonként megvásárolható a Budapest VIII., Somogyi Béla u. 6. szám alatti Közlönyboltban (tel.: 318-8411, e-mail: kozlonybolt@mhk.hu).

2011. évi éves előfizetési díj: 14 112 Ft áfával, féléves előfizetési díj: 7056 Ft áfával.

HU ISSN 0133-8242

11.0579 – Nyomja a Magyar Közlöny Lap- és Könyvkiadó Lajosmizsei Nyomdája. Felelős vezető: Burján Norbert igazgató.